

Debatten van de provincieraadszitting

23 mei 2012

OPENBARE ZITTING 23 MEI 2012

De heer voorzitter

Goedemiddag collega's. Omdat we geconfronteerd worden met een enquête van meneer Valcke zal ik proberen de raad tijdig te openen. Het is nu 14.10 uur, dus ik open de raad met de hamer.

Verlofaanvragen. Ik heb Geert Wymeersch. Hij is verontschuldigd. Zijn er nog? Meneer Beke? Niemand? Dan zijn we weg.

Ik geef het woord aan meneer Valcke voor vijf minuten. Dat heeft hij tegen mij gezegd. Worden het er zes of zeven? Hij is een groot socioloog. Die mensen kennen iets van de maatschappij. Maar de invulling vindt plaats aan jullie bureaus, aan de tafels. Gelieve dat dan in te leveren bij mevrouw Haegens.

Zoals aangekondigd, is het eerste punt van de agenda het punt van mevrouw Bruggeman. Jullie zullen daar straks over oordelen. Zij moet weg, om persoonlijke redenen.

Meneer Valcke, wilt ge naar voren komen, de microfoon aanzetten en uw pourparler doen?

De heer Valcke

Dank u wel, meneer de voorzitter. Geachte raadsleden, ik ben Tony Valcke van het Centrum voor Lokale Politiek van de Universiteit Gent, hier vlakbij. Ik zal een korte toelichting geven bij de enquête die op jullie banken aanwezig is. De vragenlijst die u vandaag is overhandigd, kadert in een internationaal comparatief onderzoek naar wat wordt genoemd Second Tier of Local Government (dus de tweede laag van lokale overheden). In Vlaanderen en Wallonië zijn dat de provincies, zoals dat ook in Nederland het geval is. In Frankrijk zijn het de departementen, in Engeland de counties, in Duitsland de Landkreise en ga zo maar verder. Nu, het Centrum voor Lokale Politiek van de Universiteit Gent voert dit onderzoek uit samen met collega's uit zestien andere landen van de Europese Unie. Daarom sprak ik dus over een internationaal comparatief onderzoek. Voor België worden alle Vlaamse en Waalse provincieraadsleden bevroegd. De resultaten van het vergelijkend onderzoek zullen opgenomen worden in een internationale publicatie. Specifieke resultaten van één bepaald land of van één bepaalde provincie zullen ook in afzonderlijke publicaties belicht worden. En, zoals in de meeste provincies is gebeurd naar aanleiding van de bevraging die vorig jaar heeft plaatsgevonden, kunnen de resultaten indien gewenst ook voor de provincieraad toegelicht worden.

De voorliggende enquête omvat veertig vragen in zes rubrieken. Ik overloop even kort de verschillende rubrieken. De eerste rubriek gaat over jullie rol als provincieraadslid. De tweede rubriek vragen gaat over de provincieraad als dusdanig en over de actoren die in de provincie actief zijn. De derde rubriek gaat over uw visie op democratie en besluitvorming. De vierde rubriek gaat over openbare dienstverlening. De vijfde rubriek gaat over uw politieke carrière en uw politieke partij. Afsluitend zijn er enkele vragen over uw persoonlijke achtergrond, zoals leeftijd en geslacht.

Hoe moeten jullie antwoorden? Veertig vragen is veel, maar het antwoorden kan vrij snel gaan. Bij de meeste vragen volstaat het een gegeven antwoordcategorie aan te vinken of aan te kruisen, door middel van het kruisje in het desbetreffende vak. De antwoordcategorieën hanteren vaak een schaalverdeling. Een voorbeeld is de eerste vraag over de uiteenlopende taken van provincieraadsleden. Hier gaat de schaal van "van het grootste belang" tot "totaal onbelangrijk". Dat is dus een voorbeeld van een schaalverdeling. Bij vraag 7 bijvoorbeeld, over de invloed van actoren op de provinciale activiteiten, gaat de schaalverdeling van "zeer veel invloed" over "matige invloed" tot "geen invloed". Soms bestaat ook de mogelijkheid om "niet van toepassing" aan te kruisen. Dat kan soms het geval zijn. Ik wil u er ook op wijzen dat de enquête weliswaar gericht is aan de provincieraadsleden, maar dat leden van de deputatie hem

DEBATTEN

ook kunnen invullen. Waar nodig is het mogelijk dat zij “niet van toepassing” moeten aankruisen. Bij sommige vragen staat aangegeven dat u na het aankruisen van het antwoord meteen naar een volgende vraag moet gaan waarbij dan het nummer van die vraag wordt vermeld. Dat is bijvoorbeeld het geval bij vraag 37, de vraag of u fulltime politicus bent. Als u nee invult, moet u naar een bepaalde vraag gaan. Als het antwoord ja is, moet u naar een andere vraag gaan. Het is allemaal logisch. Bij een klein aantal vragen dient u zelf een cijfer in te vullen. Dat geldt bijvoorbeeld voor de vraag over de volgorde van de politieke mandaten. Ook dit is vrij logisch. Voor het eerste mandaat dat u ooit hebt bekleed, vult u het cijfer 1 in.

Logischerwijze vult u voor het tweede mandaat het cijfer 2 in. Indien u tegelijk werd verkozen in verschillende mandaten, vult u twee keer hetzelfde cijfer in, bijvoorbeeld tweemaal het cijfer 3 of driemaal het cijfer 2. Dat is mogelijk. Bij de vraag over de tijdsbesteding per week volstaat het een ruwe schatting te geven. Wij beseffen ook dat niet elke week er hetzelfde uitziet. Het maakt verschil of het een week met een raadszitting is of een andere week, maar het gaat om het gemiddelde in één week tijd.

Het spreekt ook voor zich dat de antwoorden anoniem verwerkt worden. Ik wil dat nog eens beklemtonen. De vragen op het einde over uw persoonlijke achtergrond, zoals over leeftijd en geslacht, dienen uitsluitend om de analyse van de antwoorden op de andere vragen correct uit te voeren. Ik wil graag nog even beklemtonen dat het omwille van de representativiteit belangrijk is dat zoveel mogelijk raadsleden de vragenlijst invullen. Dat is ook de reden waarom ik vandaag een korte toelichting geef en dat we de enquête niet gewoon met de post opsturen. De ervaring leert dat de respons bij postenquêtes vrij laag is. Ik zou u dus willen oproepen om zoveel mogelijk vragenlijsten in te dienen bij mevrouw Haegens, adviseur bij de dienst Griffie. Als het u vandaag niet lukt, dan kunt u het misschien in de komende weken doen. Uit naam van de Universiteit Gent en van het Centrum voor Lokale Politiek in het bijzonder, dank ik jullie op voorhand van harte voor jullie medewerking. Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel, meneer Valcke. Ik ken de raad. Ze zullen de enquête naarstig en volledig invullen. En *allen* zullen hem invullen. Daar zal ik persoonlijk controle over houden. Dank u wel.

We openen de raad nu officieel.

Nu dus allereerst een mededeling door de voorzitter.

Op vraag van de gedeputeerde Hilde Bruggeman wordt voorgesteld om agendapunt 20 eerst te behandelen of af te voeren – maar dat laatste is dus weg. Mag ik dat behandelen? Ja? Dank u wel.

Mevrouw, u heeft het woord bij punt 20, als ge dat nodig zou achten.

PUNT 20. PERSONEEL – PROJECTEN (OPENBARE ZITTING)

Opmaak inventaris in het kader van het project praktijkjurist voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen: vaststelling van de contractuele personeelsbezetting en de bijhorende functiebeschrijving

De heer voorzitter

Ik zal het punt voorlezen.

Personeel - Projecten.

Opmaak inventaris in het kader van het project praktijkjurist voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen: vaststelling van de contractuele personeelsbezetting en de bijhorende functiebeschrijving.

Dit is natuurlijk volkomen toegelicht in de commissie voor al de diverse partijen.

Niemand vraagt het woord? Niemand vraagt het woord.

We gaan stemmen over punt 20.
De stemming is geopend.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.
73.
Unanimiteit.
Het punt is goedgekeurd.

PUNT 1. BUDGET 2012 – TWEEDE REEKS WIJZIGINGEN ICT (OPENBARE ZITTING)

Vaststelling van de tweede reeks wijzigingen

De heer voorzitter

Punt 1. Budget 2012 – tweede reeks wijzigingen.
Aanneming van de tweede reeks wijzigingen.

Vraagt iemand het woord?
Meneer Fiers.

De heer Fiers

Dank u, voorzitter. Zoals u weet, is het aan ons als oppositiepartij om dit onder de loep te nemen en het te toetsen aan het eerdere budget, dat ook al niet door ons is goedgekeurd. Wat wij zien, is dat in deze begrotingswijziging precies een eindspurt van de legislatuur wordt ingezet. Iedereen probeert nog rap op zijn departement wat geld te vinden om hup-hup-hup nog wat spectaculaire uitgaven te doen. Wij hebben de indruk dat men daarbij soms niet eens precies weet wat men met dat vrijgemaakte geld gaat aanvangen. We hebben deze keer een beetje een moeilijke verhouding gehad met de commissiezittingen. De laatste commissies zijn namelijk pas maandag doorgegaan. Ze zaten dus heel dicht tegen de raad aan. Dat zorgt ervoor dat ge na de informatie die ge in de commissie krijgt niet veel verwerkingstijd meer hebt voor de raad. De deputés hebben niet alle commissies kunnen bijwonen. Dat zorgt ervoor dat wij bij een aantal uitgaven toch een voorbehoud zullen maken en dat wij deze budgetwijziging niet goedkeuren.

De heer voorzitter

Dank u wel.
Vraagt nog iemand het woord?
Meneer Vergult.

De heer Vergult

Ja, voorzitter, collega's, ik heb de commissie waarin de budgetwijzigingen werden behandeld niet bijgewoond, omdat ik geen lid ben van de commissie. Maar ik heb gezien dat op bladzijde 50 bij de eredienssten een aanzuivering van het begrotingstekort van Hicret Camii in Sint Niklaas vermeld staat, met een aanzienlijk bedrag en ook een aanzuivering van het begrotingstekort

DEBATTEN

van Tevhid Camii in Gent, met meer dan een verdubbeling. Mijn vraag is wat de reden is voor deze aanzienlijke verhoging. Ik heb dat nog niet eerder kunnen vragen.

De heer voorzitter

Dank u wel.

Wie gaat er antwoorden? Meneer Dauwe.

De heer gedeputeerde Dauwe

Meneer de voorzitter, meneer de griffier, achtbare collega's, op bladzijde 50 staan inderdaad niet onaanzienlijke wijzigingen vermeld waarbij het gaat om bijkomende uitgaven voor de erediensten. Zoals in de toelichting staat, zijn dat verplichte uitgaven. De toelichting zegt letterlijk: "Herneming van niet-gebruikte kredieten van voorgaande jaren. De geplande investeringen werden niet uitgevoerd en werden verschoven naar 2012. De tussenkomst in het begrotingstekort is een decretale verplichting".

De heer voorzitter

Voldoet dat?

Dank u wel.

Dan gaan we stemmen over punt 1.

Pardon, meneer Dauwe. Mevrouw Muyshondt.

Mevrouw Muyshondt

Ik dacht dat u mij gezien had. Dank u wel. Ja, in de reeks budgetwijzigingen heb ik niets teruggevonden over het PAC Het Zuid, maar het kan zijn natuurlijk dat heel het pakket hetzelfde gebleven is en dat er daardoor ook geen verschuivingen zijn. Mag ik aannemen dat het oorspronkelijke budget tot hiertoe ongewijzigd blijft?

De heer voorzitter

Meneer Vercamer.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mevrouw, zoals we gezegd hebben in de toelichting bij het Budget 2012 ligt dat geld klaar. Het is betaald. Ja, het is verleend en het is betaald. Alles lag klaar. Wij hoeven dus geen budgetwijzigingen te doen en ook geen lening af te sluiten.

De heer voorzitter

Dank u wel.

Vraagt nog iemand het woord? Niemand?

We gaan stemmen over punt 1, Budget 2012.

De stemming is geopend.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.
52 'ja', 15 'neen', 5 onthoudingen.
Het punt is goedgekeurd.

PUNT 2. INTERGEMEENTELIJKE SAMENWERKING – CREMATORIUMBEHEER (OPENBARE ZITTING)

Algemene vergadering van 13 juni 2012:

- Kennisneming van het verslag;
- Aanduiding van een effectieve en een plaatsvervangende vertegenwoordiger;
- Goedkeuring van de voorgestelde beslissingen.

De heer voorzitter

Punt 2. De oppositieleiders hebben ons gemeld dat ze daar geen tussenkomsten over zullen houden. Intergemeentelijke samenwerking - Crematoriumbeheer
Algemene vergadering van 13 juni 2012:

-- Kennisneming van het verslag. We nemen kennis.

-- Aanduiding van een effectieve en een plaatsvervangende vertegenwoordiger. Als effectieve vertegenwoordiger wordt door de meerderheid voorgesteld Anne Pede en als plaatsvervanger mevrouw Marina Van Hoorick.

Vraagt daar iemand het woord? Neen?

We gaan stemmen, geheim, elektronisch.
De stemming over punt 2 is geopend.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.

Sluiting.

We leunen eens achterover.
Hé, komen er ook nog stemmen bij? Er zijn er al 71.

53 'ja', 3 'neen', 16 onthoudingen.
De dames zijn aangeduid.

-- En nu gaan we een stemming over het punt zelf houden.
De stemming over punt 2 is geopend. Ze is openbaar en elektronisch.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.
62 'ja', 12 onthoudingen.
Het punt is goedgekeurd.

DEBATTEN

PUNT 3. INTERGEMEENTELIJKE SAMENWERKING – VERKO (OPENBARE ZITTING)

Algemene vergadering van 19 juni 2012:

- Kennisneming van het verslag;
- Aanduiding van een effectieve en een plaatsvervangende vertegenwoordiger;
- Goedkeuring van de voorgestelde beslissingen.

De heer voorzitter

Punt 3. Ook daar zal de oppositie geen tussenkomsten over houden.

Intergemeentelijke samenwerking - Verko

Algemene vergadering van 19 juni 2012:

-- Kennisneming van het verslag. We nemen kennis.

-- Aanduiding van een effectieve en een plaatsvervangende vertegenwoordiger. Als effectieve vertegenwoordiger is genoemd mevrouw Bruggeman en als plaatsvervanger mevrouw Phaedra Van Keymolen.

Niemand vraagt het woord?

We gaan stemmen, geheim, elektronisch, over die voordracht.

De stemming is geopend.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Sluiting.

59 'ja', 16 onthoudingen.

Beide dames zijn aangeduid.

-- En nu de stemming over punt 3 zelf, openbaar en elektronisch.

De stemming is geopend.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Sluiting.

60 'ja', 12 onthoudingen.

Het punt is goedgekeurd..

PUNT 4. INTERGEMEENTELIJKE SAMENWERKING - VENECO (OPENBARE ZITTING)

Algemene vergadering van 14 juni 2012:

- Kennisneming van het verslag;
- Aanduiding van een effectieve en een plaatsvervangende vertegenwoordiger;
- Goedkeuring van de voorgestelde beslissingen.

De heer voorzitter

4. Intergemeentelijke samenwerking – Veneco.

Algemene vergadering van 14 juni 2012:

-- Kennisneming van het verslag. We nemen kennis.

-- Aanduiding van een effectieve en een plaatsvervangende vertegenwoordiger. Namens de meerderheid worden voorgesteld: mevrouw Nicole De Vos en als plaatsvervanger de heer Jozef Van Pée.

We gaan stemmen, geheim, elektronisch.
De stemming is geopend.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.
58 'ja', 16 onthoudingen.
Het punt is goedgekeurd.

-- Goedkeuring van de voorgestelde beslissingen, inclusief correcties van de volgende materiële fouten in het ontwerp van het raadsbesluit:

1. In artikel 3 is de datum onvolledig. De datum "14 juni 201" moet aangevuld worden met een cijfer 2: 14 juni 2012.
2. De nummering van de artikelen is niet correct. Direct na artikel 3 staat artikel 5. De artikelen dienen als volgt genummerd te worden: artikel 5 wordt 4, 6 wordt 5 en 7 wordt 6.

Opening van de stemming over dit punt.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Sluiting.
64 'ja', 12 onthoudingen.
Het punt is goedgekeurd.

In 201 behoorden we tot het Romeinse rijk! We waren Gallia Transalpina. Voilà.

PUNT 5. INTERGEMEENTELIJKE SAMENWERKING – DDS (OPENBARE ZITTING)

Algemene vergadering van 12 juni 2012:

- Kennisneming van het verslag;
- Aanduiding van drie effectieve en drie plaatsvervangende vertegenwoordigers;
- Goedkeuring van de voorgestelde beslissingen.

De heer voorzitter

Intergemeentelijke samenwerking – DDS, punt 5.
Algemene vergadering van 12 juni 2012:

-- Kennisneming van het verslag. We nemen kennis.

-- Aanduiding van drie effectieve en drie plaatsvervangende vertegenwoordigers. Namens de meerderheid worden de volgende effectieven voorgesteld: mevrouw Hilde Bruggeman, Bart Van Malderen en mevrouw Goedele De Cock. Plaatsvervangers: de heer Bart Blommaert, mevrouw Verheyden en Maria Verheirstraeten.

DEBATTEN

Niemand vraagt het woord over die voorstellen?

Dan gaan we stemmen, geheim, elektronisch.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.

57 'ja', 1 'neen', 16 onthoudingen.

Iedereen is aangeduid.

-- Het punt zelf: goedkeuring van de voorgestelde beslissingen.

Elektronisch, openbaar is de stemming.

De stemming is geopend.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.

62 'ja', 12 onthoudingen.

Het punt is goedgekeurd.

PUNT 6. INTERGEMEENTELIJKE SAMENWERKING - INTERWAAS (OPENBARE ZITTING)

Algemene vergadering van 30 mei 2012:

- Kennisneming van het verslag;
- Aanduiding van een effectieve en een plaatsvervangende vertegenwoordiger;
- Goedkeuring van de voorgestelde beslissingen w.o. goedkeuring van het Jaarverslag 2011 op voorwaarde van schrapping van een passage met betrekking tot de provinciale participatie wegens juridische incorrectheid.

De heer voorzitter

Punt 6. Daar zal de oppositie wel in tussenkomen.

Intergemeentelijke samenwerking – Interwaas

Algemene vergadering van 30 mei 2012:

-- Kennisneming van het verslag. We nemen kennis.

-- Aanduiding van een effectieve en een plaatsvervangende vertegenwoordiger. Namens de meerderheid worden voorgesteld: de heer Hilaire Liebaut en als plaatsvervanger de heer Jozef Van Pée.

Meneer Joris.

De heer Joris

Namens het Vlaams Belang stel ik mevrouw Annemie Peeters-Muyshondt voor als effectieve vertegenwoordiger en de heer Guido Vergult als plaatsvervanger.

De heer voorzitter

We gaan eerst stemmen over het amendement. We gaan dus stemmen over het voorstel van Vlaams Belang: mevrouw Muyshondt als effectieve vertegenwoordiger en de heer Vergult als plaatsvervanger.

De stemming over de kandidaturen van het Vlaams Belang verloopt elektronisch en geheim. Wie deze kandidaturen volgt, stemt 'ja'. Wie ze niet volgt, stemt 'neen'. En wie er geen mening over heeft, onthoudt zich het best.

De stemming is geopend.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Sluiting.

21 'ja', 55 'neen'.

Mevrouw Muyshondt en meneer Vergult zijn niet verkozen.

Nu gaan we stemmen over de voorstellen namens de meerderheid: meneer Liebaut en meneer Van Pée.

De stemming is elektronisch en geheim. Ze is geopend.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.

59 'ja', 2 'neen', 14 onthoudingen.

Meneer Van Pée en meneer Van Liebaut zijn aangeduid.

-- Nu nog het punt zelf: Goedkeuring van de voorgestelde beslissingen.

De stemming over punt 6 is geopend. Ze is elektronisch en openbaar.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.

61 'ja', 14 onthoudingen.

Het punt is goedgekeurd.

PUNT 7. MAATSCHAPPIJEN – ETHIAS (OPENBARE ZITTING)

Bekrachtiging van de deputatiebeslissing van 26 april 2012 en goedkeuring van de voorgestelde statutenwijziging

De heer voorzitter

Punt 7. Maatschappijen – Ethias.

Bekrachtiging van de deputatiebeslissing van 26 april 2012 en goedkeuring van de voorgestelde statutenwijziging.

Vraagt iemand het woord? Niemand vraagt het woord.

Punt 7 ligt ter stemming. De stemming is openbaar.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.

63 'ja', 11 'neen', 2 onthoudingen.

DEBATTEN

Het punt is goedgekeurd.

PUNT 8. PERSONEEL – PROJECTEN (OPENBARE ZITTING)

Sustainable Urban Fringes: goedkeuring van de verlenging van het project, vaststelling van de contractuele personeelsbezetting en van de functiebeschrijving.

De heer voorzitter

Punt 8. Personeel – Projecten.

Sustainable Urban Fringes: goedkeuring van de verlenging van het project, vaststelling van de contractuele personeelsbezetting en van de functiebeschrijving.

Het punt is ter debat. Meneer Joris en meneer Fiers. Eerst meneer Joris.

De heer Joris

Wij gaan dit goedkeuren, maar we hebben twee bemerkingen. De eerste is dat het hier gaat over een project in Vlaanderen, over glastuinbouw en dat ge dat niet eens uit de titel Sustainable Urban Fringes kunt afleiden. Dat kunt ge inhoudelijk al niet, zelfs niet als ge de Engelse tekst vertaalt. Hadden we dit specifieke project niet Duurzame Glastuinbouw kunnen noemen, of: Randstedelijk Glas, of – als ge het ruimer wilt hebben – Duurzaam rond de Stad? Ik begrijp best dat ge, als ge in een internationaal verband werkt, ook gebruik moet maken van het Engels, maar hier, intern, in deze raad en in onze eigen publicaties zouden we minstens naast het Engels ook het Nederlands moeten gebruiken.

Dan kom ik bij onze tweede bemerking. Ik ga niet helemaal op het terrein van de Groenen komen en ik ben niet tegen glastuinbouw, maar we moeten ons wel eens in gemoede afvragen of we niet de weg van het midden moeten gaan – om die oude Chinese uitdrukking te gebruiken. In heel het systeem van het ondersteunen van glastuinbouw kunnen dingen zitten die ver afwijken van de weg van het midden, van de redelijkheid en het evenwicht. Ik gooi er maar twee in de discussie, zonder een standpunt in te nemen. Is het nuttig en noodzakelijk dat ge het hele jaar door aardbeien kunt eten? Dat lijkt mij een luxe. En in veel landen beschouwt men dat ook als een onfatsoenlijke luxe. Het is iets wat alleen de chique, decadente rijken doen: buiten het seizoen peperdure dingen eten. Wij kunnen dat gedurende het hele jaar doen. Hoeft dat? Het alternatief is dat we zeggen: ja hoor, we doen dat niet onder glas, we laten het in Kenia doen of in een ander ontwikkelingsland. Dat heeft zijn voordelen. Een aantal arme mensen in ontwikkelingslanden krijgt zo een fatsoenlijk loon voor eerlijk werk. Dat is positief, maar als ge de vliegtuigen meetelt of de koelschepen die het allemaal gaan transporteren, krijgt ge een gruwzame ecologische voetafdruk (ook al wordt die meestal totaal verkeerd berekend, maar dat is een ander punt). Misschien zouden we in deze tijden van crisis eens op een nuchtere manier moeten nadenken over de vraag wat sober en redelijk is. Ik ben verzot op aardbeien, maar heel het jaar door aardbeien eten, ook in de winter, hoeft van mij niet. Het argument dat de consument het vraagt, is tot op zekere hoogte legitiem, maar ik denk nu even boven een bepaald kostenniveau. En dan moet ge niet alleen denken aan financiële kosten. Ecologisch gezien wordt het ook onredelijk. Ge moet met de markt rekening houden, maar ge moet ook niet toelaten dat de markt en het spel van vraag en aanbod mank lopen. Dan zijt ge ook bezig ver van de weg van het midden, van de redelijkheid af te wijken. Dank u.

De heer voorzitter

Meneer Fiers.

De heer Fiers

Dank u, voorzitter. Wij hebben vooral een probleem met de inhoudelijke insteek. Het sluit een beetje aan bij wat de vorige spreker gezegd heeft. We hebben een gebrek aan geloof in de toekomstmogelijkheden van een sector die hoofdzakelijk gebaseerd is op het opwekken van warmte, langdurig en energie-intensief. En dan stellen we onszelf de vraag: moeten we in een dergelijke sector nu grote investeringen doen? Het denkwerk waar het in dit project om gaat, geeft ook geen uitsluitsel over de vraag of men daar keuzes in maakt, in deze of gene richting. Het zou veel interessanter geweest zijn als men gezegd had: oké, er zijn zeker nog toekomstmogelijkheden als we aan de glastuinbouw willen werken, maar dan moeten we bijvoorbeeld aan koude kassen denken. Als men – hoogst uitzonderlijk – kan werken met opbrengsten van warmte die anders toch verloren zouden gaan, zou je ook nog wel iets kunnen bedenken, maar als ge vertrekt van een systeem waarin warmteopwekking centraal staat en waarin die warmteopwekking gerealiseerd moet worden vanuit onafhankelijke bronnen – ik maak dan even de abstractie van de opportuniteiten die er bijvoorbeeld zijn rond het crematorium van Lochristi – dan denk ik dat daar geen toekomst in zit. En als we dan gericht onze economie impulsen willen geven – landbouw is ook een deel van onze economie – dan hadden we daar liever wat concrete keuzes in gezien. Die zien we nu niet. We gaan ons om die reden onthouden.

De heer voorzitter

Dank u wel.
Meneer Vercamer.

De heer gedeputeerde Vercamer

Meneer de voorzitter, eerst en vooral wat de titulatuur betreft: daar heb ik in de commissie reeds op geantwoord. We hebben hier een Engelse partner, maar eigenlijk gebruiken we de afkorting SURF. Dat is een acroniem. Zo hebben we ook veel firma's met een naam waaruit ge niets kunt afleiden. SURF is de werktitel waarmee we dit project beoordelen. Ik ben anders zeer gevoelig voor het gebruik van het Nederlands, maar ik zeg altijd: ik ben katholiek, maar niet fanatiek. In dit geval heb ik het verdragen.

Wat het inhoudelijke betreft: de collega's van Vlaams Belang en Groen zitten op dezelfde lijn, maar ik deel die lijn niet. Ik pijnig mijn geweten niet met de vraag of wij in Vlaanderen al dan niet gans het jaar door tomaten of aardbeien mogen kweken in serres. Het gaat hier inderdaad om een marktgestuurd systeem. Zolang consumenten in Vlaanderen gans het jaar door tomaten vragen, gaan de groentetelers die kweken. Ze proberen dat te doen tegen een redelijke prijs. En energie speelt daar een grote rol in. Vandaar dat er permanent onderzoek verricht wordt om de energie zo zuinig mogelijk te maken en optimaal in te zetten en ook alle mogelijke besparingen op dit gebied te onderzoeken. Dat is trouwens ook een van de onderdelen van dit project. Maar principieel zullen wij op dit punt van mening blijven verschillen. Het is mijn verantwoordelijkheid als gedeputeerde voor landbouw in deze provincie om voor onze groentetelers toekomstkansen te blijven bieden. En dergelijke projecten vormen een onderdeel dat daaraan meewerkt. Ik stel ook vast dat men zowel vanuit Groen als vanuit Vlaams Belang niet fanatiek is op dit punt. Men kondigt aan dat men zich zal onthouden en niet dat men zal tegenstemmen. Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel.
Meneer Fiers.

DEBATTEN

De heer Fiers

Ja, als ik daar nog even op mag reageren: we vinden het niet per definitie slecht dat daar aandacht voor is, maar u zou binnen dit project misschien wat andere klemtonen kunnen leggen. Ik denk bijvoorbeeld aan de zoektocht naar verwarming op basis van fossiele brandstoffen. Dan zou je al een gans ander verhaal hebben. Als ge ervan uit gaat dat we elk moment van het jaar elk soort fruit en groente moeten hebben, dan kunnen we daarin meegaan als dat gerealiseerd wordt op manieren die de omgeving op geen enkele wijze zwaarder belasten. Anderzijds: als je er een louter economisch verhaal van maakt waarin het er alleen maar om gaat dat het geld opbrengt, dan willen we daar wel iets tegenover stellen, want het is ook belangrijk om rekening te houden met factoren die niet in geld waardeerbaar zijn. Ik denk dan bijvoorbeeld aan het in beslag nemen van grote stukken open ruimte. Dat kost de maatschappij een stukje welbevinden. En dat wordt natuurlijk niet verdisconteerd in de prijs, net zo min als heel veel andere dingen. Als je dat allemaal wel zou verdisconteren, zou je misschien tot een eerlijke en vergelijkbare prijs komen. En dan zou je misschien weten dat sommige dingen niet rendabel zijn en andere dingen wel.

De heer voorzitter

Meneer Vercamer.

De heer gedeputeerde Vercamer

Ja, meneer de voorzitter, ik ben eigenlijk wel blij met die laatste opmerking. Die geeft mij namelijk de gelegenheid om nog even terug te komen op wat ik daarnet zei. Dit project is natuurlijk veel ruimer dan dat het alleen om energiegebruik zou gaan. En er worden inderdaad alternatieve energiebronnen onderzocht. We hebben daar trouwens ook ervaring mee. In ons Proefcentrum voor de Sierteelt bijvoorbeeld hebben we indertijd in samenspraak met de VUB een heel groot energieproject gehad. Daarbij hebben we geprobeerd warmte op te slaan in keien. Dat project is niet goed gelukt, maar dat is eigen aan projecten. Het ene project lukt al wat beter dan het andere, maar u zult gelezen hebben dat we het ook hebben over ruimtelijke kwaliteit. Ik verwijs naar de tweede bladzijde van het verslag aan de raad. We hebben gisteren ook de voorstelling gehad van twee publicaties over land- en tuinbouw en ruimtegebruik. In het Erfgoedcentrum Ename hebben we de publicatie rond agrarische gebouwen gepresenteerd. Die publicatie laat zien wat we met kleine ingrepen kunnen doen om de gebouwen compacter te houden en beter in te passen en ook om ze visueel en esthetisch beter te integreren in het landschap. Ik heb daar trouwens e-mailverkeer over gehad met een collega van uw fractie. De tweede presentatie die we gisteren hadden, betreft een handleiding waarin we aangeven hoe je zo'n project Agrarisch Bouwen het best kunt aanvatten. In die handleiding staat dat je er op tijd aan moet beginnen. Er staat ook in dat je een beroep kunt doen op onze Provinciale Kwaliteitskamer, die van meet af aan kan helpen. En een van de partners in heel dit project SURF is de Saxion University (zo noemt de professor die hogeschool) in Deventer in Nederland. Men gebuikt daar quasi uitsluitend Engels, maar hij heeft zijn voordracht in het Nederlands gehouden. Hij is ons een paar voorbeelden komen geven vanuit Nederland. We hebben dus ook een uitwisselingssysteem met de partners in dit project, om onze ervaringen en goede praktijkvoorbeelden aan elkaar mee te delen en hopelijk zo van elkaar te leren. Maar het gaat dus ook over goed ruimtegebruik, een goede inplanting, een poging om visuele vervuiling tegen te gaan en een goede integratie in het landschap.

De heer voorzitter

Dank u wel.

We gaan stemmen over punt 8.
De stemming is geopend. Ze is openbaar.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.
67 'ja', 6 onthoudingen.
Het punt is goedgekeurd.

PUNT 9. ICT (OPENBARE ZITTING)

Software – Microsoftlicenties voor een periode van drie jaar: goedkeuring van het bestek, opdracht te gunnen bij wijze van onderhandelingsprocedure zonder bekendmaking

De heer voorzitter

Punt 9. ICT.
Software – Microsoftlicenties voor een periode van drie jaar: goedkeuring van het bestek, opdracht te gunnen bij wijze van onderhandelingsprocedure zonder bekendmaking.

Meneer Fiers.

De heer Fiers

Dank u, voorzitter. Dit is opnieuw een puntje dat bij herhaling door ons becommentarieerd wordt. Ik ben ondertussen wel verheugd dat men in het verslag aan de raad zelf al systematisch vooronderzoek doet met betrekking tot de vraag of gewerkt kan worden met opensourcesoftware. Toch blijf ik hier wat op mijn honger zitten, want als er iets is wat gemakkelijk te vervangen is door opensourcetoepassingen, dan zijn het de standaard Microsoft Office-toepassingen die nu toch weer gaan aangekocht worden door de provincie. Men kan eigenlijk twee keuzes maken. De keuze die men hier maakt, is dat men ver weg gaat om geld te betalen voor knowhow die ergens anders zit en die wij hier dan gaan gebruiken. De keuze die we hadden kunnen maken, is: werken met opensourcesoftware. Daar is misschien meer ondersteuning voor nodig, maar die ondersteuning zou je hier kunnen verzorgen met de eigen diensten. Als men vindt dat daar de schaal te klein voor is, kan ik daar zelfs nog begrip voor opbrengen. Misschien moeten we dan kijken of die knowhow niet zeer dicht bij onze eigen diensten te vinden is. We werken heel vaak samen met Cevi. Daar heeft men al heel vaak gezegd: we moeten kijken hoe we zoveel mogelijk de lokale besturen ten dienste kunnen staan. Wel, er ligt hier een perfecte markt klaar om dat soort dienstverlening te kunnen bieden. Dus als je je geld inzet, waarop zet je het dan in? Hier maakt men de keus om daarvoor naar het buitenland te gaan, terwijl we net zo goed het omgekeerde hadden kunnen doen. Dat vind ik zeer jammer.

De heer voorzitter

Meneer Vercamer.

De heer gedeputeerde Vercamer

DEBATTEN

Meneer de voorzitter, ik verwijs naar pagina 2 van het verslag aan de provincieraad. In de tweede alinea staat duidelijk: “Net zoals bij het initiële dossier werd ook deze maal afgewogen of er geen opensourceoplossing mogelijk is. De aandacht dient erop gevestigd te worden dat openbrontoepassingen” – we hebben het in het Nederlands vertaald, collega’s – “niet per definitie gratis zijn”. Men heeft er een bijlage 3 aan toegevoegd, waaruit blijkt dat men dat inderdaad goed bestudeerd en bekeken heeft. Ja, ik ben daar zelf geen specialist in. We hebben beleidsmatig alleen een instructie meegegeven, conform de afspraken die we hier in deze raad gemaakt hebben en die voortgaan op de beleidsverklaring en op de suggesties die we in de commissievergaderingen krijgen. Aan dat geven van suggesties doen de meerderheid en de oppositie allebei mee. We hebben beleidsmatig gezegd dat men de mogelijkheid van een opensourceoplossing moet blijven onderzoeken. Men moet blijven kijken waar we die oplossing kunnen toepassen, maar we hebben erbij gezegd dat in elk geval de bedrijfszekerheid voorop moet staan. Dat is een randbemerking. Ik moet onze medewerkers, die daarin gespecialiseerd zijn, op hun woord geloven als ze mij zeggen dat ze afgewogen hebben of openbrontoepassingen mogelijk zijn. Zij hebben daarover ook verslag uitgebracht. Dat verslag is meegedeeld.

De heer voorzitter

Meneer Fiers.

De heer Fiers

Dank u, voorzitter. Ik heb het verslag uiteraard ook gelezen, maar misschien moet men de volgende keer aan de medewerkers nog een extra richtlijn meegeven, namelijk dat het misschien goed is om ook een bedrijfseconomische analyse te maken: welk bedrag willen wij voor dit soort dienstverlening inzetten en hoe gaan we dat besteden? Op dit moment zeggen de diensten: we spelen op zeker en we bestellen bij Microsoft, een grote wereldspeler, bij wie we zeker zijn van goede producten. Dat laatste moet dan wel tussen hoge komma’s staan, want – pas op! – zo formidabel goed lukt het niet altijd, ook niet bij Microsoft, maar men koopt daar een gekend product, waarvan men de ondersteuningskanalen goed kent. Wel, misschien moet men dat platgetreden pad maar verlaten en moet men nieuwe initiatieven durven te nemen die op een aantal andere vlakken een duidelijke meerwaarde bieden.

De heer voorzitter

Meneer Vercamer.

De heer gedeputeerde Vercamer

Meneer de voorzitter, daarvoor dienen commissies nu juist, hè, om technische zaken te bespreken. De directeur ICT was op de commissie aanwezig. Hij is gaarne bereid over dit onderwerp met u in discussie te gaan. Ik weet dat u daarin een groot specialist bent, maar ik ben dat niet. Ik geef dat eerlijk toe: ik ken daar niet veel van. Je ne suis qu’un humble député. Maar zulke technische discussies... Meneer Fostier was aanwezig in de commissie. Daar moet ge met hem in discussie gaan, desnoods bijgestaan door een andere specialist van uw fractie, want gij weet allicht ook niet alles. Maar ik weet dat ge veel weet van ICT, veel meer dan ik, naast jeugd- en familierecht natuurlijk, want ge hebt verschillende specialiteiten.

De heer voorzitter

Voilà.

Na deze woorden gaan we stemmen over punt 9.
De stemming is geopend.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.
66 'ja', 7 onthoudingen.
Het punt is goedgekeurd.

PUNT 10. ICT (OPENBARE ZITTING)

Software – aanschaf softwarepakket facilitair informatiesysteem: goedkeuring van het bestek, opdracht te gunnen bij wijze van onderhandelingsprocedure met Europese bekendmaking

De heer voorzitter

Punt 10. ICT.

Software – aanschaf softwarepakket facilitair informatiesysteem: goedkeuring van het bestek, opdracht te gunnen bij wijze van onderhandelingsprocedure met Europese bekendmaking.

Bij dit punt heeft de oppositie gezegd niet te zullen tussenkomen.
We gaan stemmen over punt 10.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.
74 'ja'.
Unanimiteit, voor de eerste keer vandaag.

PUNT 11. RUIMTELIJKE PLANNING (OPENBARE ZITTING)

Algemene beleidsvisie inzake weekendverblijven, grondslag voor ruimtelijke uitvoeringsplannen: goedkeuring

De heer voorzitter

11. Ruimte.

Algemene beleidsvisie inzake weekendverblijven, grondslag voor ruimtelijke uitvoeringsplannen: goedkeuring.

Mevrouw Van Duyse en dan meneer Fiers.
Mevrouw, u heeft het woord.

Mevrouw Van Duyse

Dank u wel, voorzitter. Vandaag zetten we dus een volgende stap in het op punt stellen van de toekomstvisie voor de weekendverblijven binnen onze provincie. In de vorige raad hebben we natuurlijk al de stedenbouwkundige verordening goedgekeurd, maar die verordening was vooral

DEBATTEN

gericht op de toekomstige invulling van gebieden die nog niet waren ingenomen door weekendverblijven. Vandaag ligt de visie voor op basis waarvan later gefaseerd RUP's zullen worden opgesteld, die tot doel hebben de gebieden voor verblijfsrecreatie op het gewestplan te herbestemmen. Die herbestemming zal gebaseerd zijn op de ruimtelijke context. Ze zal dus gebiedsgericht zijn, afhankelijk van de plaats waar de weekendverblijven gelegen zijn en er zullen verschillende factoren tegen elkaar afgewogen worden. Ik heb de vorige keer al een tussenkomst gehouden. Die ga ik natuurlijk niet herhalen, maar ik ga er een aantal punten aan toevoegen. Wat wij belangrijk vinden, is dat iedereen zo snel mogelijk rechtszekerheid krijgt en verder beschermd wordt tegen verdere handhaving. Belangrijk is ook dat bestaande hoofdzakelijk vergunde constructies behouden kunnen blijven, ongeacht de toekomstige bestemming van het gebied en dat er ook instandhoudingswerken aan uitgevoerd kunnen worden. Het is dus duidelijk dat de weekendverblijven die nu bestaan, blijven bestaan en dat er in de toekomst ook niets moet worden afgebroken. Ik wil toch nog wel even een aantal punten benadrukken die mij een beetje dwars zitten. Er was uitdrukkelijk gezegd dat men rekening ging houden met de bestaande situaties en met de huidige eigenaars die zich ook in het verleden gehouden hebben aan alle stedenbouwkundige voorschriften. We zouden die eigenaars voldoende rechtszekerheid moeten geven en daarbij zou rekening gehouden moeten worden met de bestaande moeilijke situatie op het terrein. Dat wil ik graag even benadrukken. Daarom wil ik vragen dat vanuit de provincie dringend en op korte termijn overleg wordt gepleegd met de dienst Handhaving. Er is immers altijd op gedrukt dat de handhaving in eerste instantie gericht was op illegale weekendverblijven (weekendverblijven die opgericht zijn buiten de zones op het gewestplan) en op de nieuwe inschrijvingen. Wat dat laatste betreft, niettegenstaande dat de problematiek voldoende gekend is, zijn er nog altijd mensen die zich nieuw willen inschrijven in de weekendverblijven. Daar moet de handhaving natuurlijk ook op worden toegepast. Ik wil nu niet te technisch worden, maar er blijven nog altijd een paar anomalieën over die volgens mij dringend nog eventjes uitgeklaard moeten worden. Ik wil het dan maar even hebben over de situatie in onze eigen gemeente. Wij zitten natuurlijk ook nog met oude verkavelingen waar mensen gebouwd hebben volgens de geldende stedenbouwkundige voorschriften, maar wel een constructie hebben die groter is dan 300 m³. Zelfs als die mensen zich perfect aan de voorschriften houden, komen ze daardoor niet in aanmerking voor het woonrecht. Ik denk dat we daarvoor op korte termijn een gesprek moeten hebben bij de dienst Handhaving. Ik wil eindigen met het meegeven van deze boodschap: we hebben nu dus deze visie, maar vanuit de gemeente zullen we de concretisering van deze visie in de RUP's en in de toekomstige planningsprocessen zeker van nabij opvolgen. Dank u wel.

De heer voorzitter

Dank u wel, mevrouw Van Duyse.
Meneer Fiers.

De heer Fiers

Dank u, voorzitter. Ik heb een aantal bedenkingen bij de voorliggende algemene beleidsvisie. Ik heb mij wat verbaasd over de volgorde van de stukken. Je zou denken dat ge eerst een algemene beleidsvisie naar de raad brengt en daarna een stedenbouwkundige verordening die dat uitwerkt en dat we dan de verdere stappen naar provinciale RUP's zouden zetten. Nu is de volgorde een beetje anders. Misschien is daar een verklaring voor. We zullen het meteen vernemen. Wat de aanpak zelf betreft, denk ik dat het te lang geduurd heeft voor het nijpende probleem van de weekendverblijven een oplossing ten gronde krijgt. Ik denk dat iedereen het

kan toejuichen dat we nu stappen vooruitzetten. Het probleem was initieel dat open ruimte werd aangesneden waar dat niet was toegestaan, of waar het in zeer beperkte mate en binnen heel afgebakende grenzen was toegestaan. Mensen zijn daarin vaak misleid, zodat ze dachten toch initiatieven te kunnen nemen. Daarin werden ze vaak gesteund door allerhande politici. Ik denk dat politici wat dat betreft boter op hun hoofd hebben. Ze hebben één, twee, vijf, tien weekendverblijven toegelaten en vervolgens een uitdijende olievlek laten ontstaan en nu constateren ze dat er een conflict ontstaat met een aantal fundamentele mensenrechten. Mensen hebben daar – niet altijd, maar soms toch wel – te goeder trouw initiatieven ontplooid. Ze wonen daar nu. Dat daar oplossingen voor gevonden moeten worden, spreekt voor zichzelf. Aan de andere kant moet nu eens en voor altijd paal en perk gesteld worden aan de misbruiken die er zijn. Ik denk dat het absoluut wenselijk is dat we daar niet teveel tijd meer mee verliezen, want de speculatie gaat nog altijd voort. Er zijn nog altijd immokantoren die zich op de twijfelachtige markt van de weekendverblijven storten. Dit moet absoluut en krachtig een halt worden toegeroepen. En ik denk dat de instrumenten die al zijn gepasseerd en de instrumenten die nog gaan passeren daar bijzonder nuttig voor zullen zijn. Dank u.

De heer voorzitter

Meneer De Buck alsjeblieft.

De heer gedeputeerde De Buck

Dank u, meneer de voorzitter. Meneer de voorzitter, ik ken uiteraard de bezorgdheid van mevrouw van Duyse in verband met de problematiek van de weekendverblijven. Haar gemeente Stekene is het voorbeeld bij uitstek van deze problematiek. U weet ook, mevrouw, dat de bedoeling van de aanpak van de provincie uiteindelijk is om daar waar het kan rechtszekerheid te geven. De provincie wil inderdaad voor alle bestaande hoofdzakelijk vergunde verblijven verdere instandhoudingswerken mogelijk maken, zelfs als het in strijd is met de bestemming van het gebied waar ze zich bevinden. Maar de voorwaarde blijft natuurlijk dat ze hoofdzakelijk vergund zijn. U noemt de problemen met de handhaving, mevrouw. Die handhaving is niet onze bevoegdheid, meneer de voorzitter. Het is een bevoegdheid ofwel van de gemeente ofwel van het Vlaams Gewest, maar in onze contacten met de handhaving hebben wij er vanuit de provincie altijd op aangedrongen dat er geen ingrepen zouden plaatsvinden, terwijl wij bezig zijn met het voorbereiden van oplossingen. Dat zou alleen moeten gebeuren in heel specifieke gevallen, bijvoorbeeld waar men zich na de datum van 2009 nog zou willen laten inschrijven. Dan is er duidelijk sprake van gevallen waarin de handhaving moet optreden. Mevrouw, u spreekt over anomalieën, maar wij volgen in ieder geval steeds de bepalingen van de codex. En wanneer de Vlaamse decreetgeving zorgt voor bepaalde moeilijkheden, moeten die in de eerste plaats op het niveau van Vlaanderen uitgeklaard worden.

Meneer Fiers, meneer de voorzitter, heeft een opmerking gemaakt over de fasering van de zaken. Ik moet zeggen dat die fasering gedeeltelijk wordt bepaald door de hoogdringendheid van bepaalde gevallen. Verder heeft die fasering te maken met het feit dat de betrokken gemeenten in drie categorieën kunnen worden onderverdeeld. Er is een categorie waar alles met één enkel RUP kan opgelost worden. In andere gemeenten, zoals Stekene, is de problematiek zo groot dat voor de aanpak werkelijk een veelheid van RUP's en een gedifferentieerde visie nodig is. En dan is er nog een aantal andere gemeenten waarbij men met een algemene provinciale visie kan werken. Vandaar dus die aanpak. En die verordening is er gekomen om tijdelijk te beletten dat bouwplannen die er waren, zouden worden uitgevoerd. De normen die daarvoor gelden, liggen trouwens ook vast op het niveau van Vlaanderen, mevrouw.

Wij weten dat we voor een complexe problematiek staan, voorzitter. Vandaar ook dat we van de visie overgaan naar de RUP-fase. In die RUP-fase zal nogmaals contact opgenomen worden

DEBATTEN

met de betrokken gebieden, voorafgaand aan de plenaire vergadering. Binnen het openbaar onderzoek zullen er dan nog inspraakmogelijkheden zijn. De beschouwing van collega Fiers over de historische groei van de problematiek kunnen we alleen maar bijtreden. Het verleden is het verleden, maar we moeten nu trachten orde te scheppen in die problematiek. We moeten trachten degenen die binnen de lijntjes gekleurd hebben zoveel mogelijk rechtszekerheid te geven, maar er zijn ook excessen en daarin kunnen wij niet optreden. Daar kunnen wij geen rechtszekerheid voor bieden. Dank u wel.

De heer voorzitter

Mevrouw Van Duyse, een tweede maal.

Mevrouw Van Duyse

Ja, dank u wel, voorzitter. Ik wil de gedeputeerde danken voor zijn antwoord. Misschien mag ik hem toch ook even de suggestie meegeven om vanuit de dienst zo mogelijk nog even met de dienst Handhaving samen te gaan zitten om een aantal zaken uit te klaren. Dank u wel.

De heer voorzitter

Dank u wel, mevrouw,

We gaan stemmen over punt 11: Ruimte, algemene beleidsvisie inzake weekendverblijven. De stemming is geopend.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.
69 'ja', 7 onthoudingen.
Het punt is goedgekeurd.

PUNT 12. GEMEENTELIJK RUIMTELIJK STRUCTUURPLAN WIELSBEKE – HERZIENING (OPENBARE ZITTING)

Openbaar onderzoek: verlenen van gunstig advies, mits rekening wordt gehouden met overwegingen, aan het ontwerp van herziening.

De heer voorzitter

Punt 12. Ruimte. Wielsbeke – herziening Gemeentelijk Ruimtelijk Structuurplan.
Openbaar onderzoek: verlenen van gunstig advies, mits rekening wordt gehouden met overwegingen, aan het ontwerp van herziening.

Meneer Fiers.

De heer Fiers

Ik wil een klassieke opmerking maken over de sterkte van het signaal. Als je opmerkingen hebt over een bepaald ruimtelijk planningsinstrument en je vindt dat er een aantal problemen is, dan kun je zeggen: "gunstig, met opmerkingen" of: "ongunstig, met opmerkingen". Ik vind dat we

altijd het zwakste signaal uitsturen. Het zou beter zijn om te laten merken dat het ongunstig is. In een gans rijtje met gunstig, gunstig, gunstig weet men dan tenminste dat er serieuze opmerkingen zijn. Ik weet dat we daarover stelselmatig van mening verschillen. Dat is een kwestie van verschil in aanpak, denk ik.

De heer voorzitter

Meneer De Buck.

De heer gedeputeerde De Buck

De collega kent het antwoord. Wij verschillen daarin inderdaad van mening. Het gaat hier over een globaal, totaal plan waarbij wij opmerkingen hebben over twee bepaalde deelaspecten. Ik stel dus voor over het punt te stemmen zoals het voorligt, voorzitter.

De heer voorzitter

Dank u wel. We gaan dat doen.

Punt 12, over Ruimte Wielsbeke.
De stemming is geopend.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.
73 'ja', 4 onthoudingen.
Het punt is goedgekeurd.

PUNT 13. PROVINCIAAL RUIMTELIJK UITVOERINGSPLAN 'RECONVERSIE VERBLIJFSRECREATIE GROEN URSEL – KNESSELARE' (OPENBARE ZITTING)

Voorlopige vaststelling van het ontwerp en opheffing van genoemde verkavelingen.

De heer voorzitter

Punt 13. Knesselare. Provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan Reconversie verblijfsrecreatie Groen Ursel. Voorlopige vaststelling van het ontwerp en opheffing van genoemde verkavelingen.

Meneer Lampaert en mevrouw De Jaeger. Eerst mevrouw De Jaeger.

Mevrouw De Jaeger

Dank u, voorzitter. Wat een eer. Geachte collega's, Groen Ursel is de eerste zone voor verblijfsrecreatie waarvoor de provincie nu probeert een strategisch plan uit te werken. De zone ligt in een natuurgebied, sluit niet aan bij een woonkern en ligt niet aan een goed uitgeruste weg. Ze komt dus volgens de plannen van de provincie niet voor permanente bewoning in aanmerking. Nochtans is er op 62 kavels een domicilie gevestigd en mag aangenomen worden dat op veel daarvan sprake is van permanente bewoning. Ik heb een aantal van 45 horen noemen. De gemeente speelt hierin een dubbelspel. Gelet op de voorgeschiedenis, waarin sprake was van een gedoogbeleid, probeert men de kool en de geit te sparen. Enerzijds gaat de gemeente mee in het verhaal van de provincie. Men keurt goed dat voor deze zone twee

DEBATTEN

PRUP's worden opgemaakt, als voor een woonuitbreidingsgebied met precies 62 kavels. Er komt dus een aanbod dat groot genoeg is voor herlokalisatie. Anderzijds besluit de gemeenteraad om de kar van de bewoners te trekken en bij het Vlaams Gewest aan te kloppen voor regularisatie. Dat is zeer recent gebeurd. De provincie heeft haar visie al in 2009 gelanceerd, maar het duurde tot dit moment voordat er echt een concrete aanpak volgde. En dan is Groen Ursel eigenlijk de eerste en nog een relatief eenvoudige testcase. De laatste jaren heerst grote onzekerheid bij de bewoners. Dat is nu te verstaan. Sommigen dachten: snel bouwen, nu het nog kan. Trouwens, als je daar ging kijken, was er vrij recent nog veel bouw- en verbouwactiviteit. Maar alle bewoners die daar nu zitten, kijken naar de overheid, die jarenlang gedoogd heeft en dat nu niet meer doet. Onze fractie heeft alle begrip voor degenen die er onwetend zijn ingetuind. Ze vraagt daarom heel uitdrukkelijk om de twee woonuitbreidingsgebieden die voorzien zijn specifiek te reserveren voor de huisvesting van die groep. Bovendien vragen wij dat naar de bewoners toe heel goed gecommuniceerd wordt. Dat vinden we essentieel. Daarbij gaat het ons niet alleen om communicatie in de algemene zin op een algemene vergadering. Men moet ook werk maken van individuele dossiers en individuele begeleiding geven aan mensen die daarom vragen. Wij vinden het heel erg als er onzekerheid heerst over de eigen woonsituatie. Die onzekerheid moet zo snel mogelijk opgehelderd worden. Verder hebben wij toch nog een bedenking bij de handhaving die zal volgen. In die zone voor weekendverblijven mag in principe niet meer gewoond worden. Het is dan uiteindelijk weer de gemeente die de taak krijgt om te handhaven, na al die jaren van gedoogbeleid. Wat blijft daar en in hoeverre zal men die handhaving realiseren? Wij vinden dat er een oplossing moet worden gezocht voor die mensen die daar jarenlang hebben mogen wonen van de overheid en die in zekere zin te maken hebben gehad met allerlei instrumenten die niet goed tot hen doorgedrongen zijn of waar ze misschien niet ten volle voorlichting over hebben gekregen. Dank u wel.

De heer voorzitter

Dank u wel.
Meneer Lampaert.

De heer Lampaert

Meneer de gouverneur, meneer de voorzitter, dames en heren gedeputeerden, waarde collega's. Ik heb op 15 mei de documenten van de administratie inzake dit dossier ontvangen. Dat is nog niet zolang geleden, terwijl het om zo'n belangrijk dossier gaat. Dit belangrijke dossier zal niet alleen vele honderden mensen onteigenen, maar het zal bovendien de provincie in een procedureslag duwen waarvan we weten dat die vandaag begint, maar waarvan we het einde nog niet zien. Het ontwerp, waarde heer gedeputeerde, laat uitschijnen dat de bewoners van Groen Ursel zonder bouwvergunning zouden hebben gebouwd. Ik heb daar trouwens tijdens de commissievergaderingen uitdrukkelijk een aantal keren naar gevraagd. Er is mij steeds opnieuw geantwoord dat zowat overal bouw misdrijven werden gepleegd, maar men heeft mij nooit duidelijk gezegd dat er inderdaad bouwvergunningen werden afgegeven. Laat het dus heel duidelijk zijn: geen enkele hoofdconstructie binnen Groen Ursel werd opgericht zonder bouwvergunning. Akkoord, sommige constructies wijken wel wat af van wat vergund werd. Er werd bij sommigen links en rechts wat bijgebouwd en gewijzigd, maar men zegt mij dat dit werd aangemoedigd door het gemeentebestuur. Dat wordt hier trouwens door andere leden van de raad toegegeven. Het gemeentebestuur adviseerde de inwoners om geen bouwvergunning aan te vragen voor zulke kleine wijzigingen. Let op, laat het duidelijk zijn: ik ga vandaag deze bouw misdrijven hier niet goedpraten. Er is dus inderdaad in bepaalde gevallen sprake van bouw overtredingen, maar de hoofdgebouwen zijn wel vergund. Zoals u weet, loopt er nu al een procedure voor de rechtbank om deze zaak uit te klaren. Ik hoopte een klein beetje dat de provincie op zijn minst zou wachten op het resultaat van deze procedure, voordat zij

nieuwe initiatieven zou nemen. Laat ik het nog even herhalen: alle verblijven binnen Groen Ursel zijn hoofdzakelijk vergund. De huidige inwoners maken trouwens al de tweede, derde en zelfs de vierde generatie aan eigenaars uit. Die foutieve premisse van speculatie, die ik daarjuist ook gehoord heb, kan hun dus bezwaarlijk worden tegengeworpen. Laat ons bovendien niet vergeten, dames en heren, dat bijna 10% van de bevolking van de deelgemeente Ursel in Groen Ursel woont. Tijdens de commissievergadering werd gevraagd waarom de provincie zich hield aan de datum van 1 januari 2020. Er worden inderdaad tijdelijk mogelijkheden voorzien om te verbouwen, te herbouwen en te bewonen, maar dit zou vanaf 1 januari 2020 moeten uitdoven. Maar laat ons eerlijk zijn, meneer de gedeputeerde: de enige en ware reden voor deze modulering is dat de provincie zodoende ontsnapt aan de verplichting tot het betalen van planschadevergoeding. Dit staat trouwens uitdrukkelijk vermeld in de toelichtingsnota. Uit die nota blijkt duidelijk dat geen enkel perceel in aanmerking komt voor planschadevergoeding. Dit wordt trouwens nog eens met zoveel woorden vermeld in de algemene beleidsvisie. Ik betreur dit, maar ik denk vooral dat het strijdig is met het fundamentele eigendomsrecht en dat het zal leiden tot heel wat rechtszaken. Het ontwerp van het provinciale ruimtelijke uitvoeringsplan voorziet bovendien niet eens in een onteigeningsplan. De inwoners van Groen Ursel worden dus wel onteigend, maar ze krijgen er geen geld voor. En dan die compensatiezones. Het is nog de vraag of er één inwoner zal zijn die daarvan gebruik zal kunnen maken, maar met die compensatiezones vervalt wel het tijdelijke woonrecht van de bewoners van Groen Ursel. Van de ene op de andere dag verliezen zij dus hun wettige woonplaats. Volgens mij is dat manifest in strijd met de bescherming van de woonplaats. Hoe kan het louter voorzien in een woongebied trouwens het verval van het tijdelijke woonrecht met zich meebrengen? Door de loutere vaststelling van het PRUP wordt die zone immers nog niet ingericht. Momenteel bestaat die zone alleen maar uit akkers. Men kan de bewoners dus bezwaarlijk voorhouden dat hier sprake is van een eerste aanbod tot herhuisvesting van overheidswege, op straffe van verval van het woonrecht.

Meneer de gedeputeerde, dames en heren, ik wil hier niet in detail ingaan op de vele juridische bezwaren die men kan naar voren brengen in dit dossier, maar ik kan nu toch wel stellen dat dit dossier niet rijp is voor goedkeuring.

Meneer de gedeputeerde, ik vraag mij af of de provincie wel bevoegd is voor een aantal zaken die vandaag aan de orde zijn. Is de provincie bevoegd om een RUP voor weekendverblijven op te stellen? Naar het schijnt, ligt die bevoegdheid ergens vast voor weekendverblijven die kleiner zijn dan 300 m². U moet weten dat de meeste verblijven in Groen Ursel groter zijn dan 300 m². Ik denk dus dat de provincie geen bevoegdheid heeft in dit project. Dat is mijn bescheiden mening. U zult dit tegenspreken. Het ontwerp-PRUP markeert Groen Ursel als een erfgoedlandschap. Ik dacht (maar daar zal ik mij in vergissen) dat de provincie niet bevoegd is om dat te bepalen, maar dat dit een bevoegdheid is van de gewesten. Het PRUP zet woonuitbreidingsgebieden om naar woongebied. Ik denk dat dit een gemeentelijke en dus weer geen provinciale bevoegdheid is.

En dan wat de natuurwaarden betreft: wat ik daarover lees, is mij op zijn minst niet duidelijk, maar laat ons toch alles met een korreltje zout nemen. De toelichtingsnota stelt dat de zone Groen Ursel op grond van de biologische waarderingskaart als biologisch waardevol gebied moet worden omschreven. Nochtans blijkt uit de kaart in de toelichtingsnota dat deze zone hoofdzakelijk als biologisch minder waardevol moet worden gekwalificeerd. Het is trouwens ook niet correct dat er belangrijke natuurwaarden waren toen de eerste bewoners van Groen Ursel zich daar kwamen vestigen. Dat was wel ver voor mijn tijd, maar men heeft het mij verteld. En ik denk dat het de bewoners zelf zijn geweest die bepaalde natuurwaarden hebben laten ontstaan, doordat ze met aandacht en eerbied voor de natuur hun percelen hebben uitgebouwd. Het stuit mij dan ook zeer tegen de borst dat die natuurwaarden nu worden aangegrepen om deze mensen te dwingen Groen Ursel te verlaten. Verder dacht ik dat Groen Ursel niet gelegen was binnen een VEN-gebied. Zojuist haalde de collega nog het motief van de toelichtingsnota aan dat de zone helemaal binnen de open ruimte ligt en geen aansluiting heeft bij bewoning, woonkorrels of clusters van woningen in het buitengebied. Ik denk dat dat motief fout is. Langsheen Onderdale en de Bogaertstraat bevinden zich wel clusters van woningen. Bovendien komen die clusters steeds dichterbij, gelet op de realisatie van de

DEBATTEN

omschakeling van het woonuitbreidingsgebied Onderdale naar een woongebied. De stelling dat Groen Ursel niet kan omgezet worden naar een woonzone, omdat de draagkracht van de omgeving hiervoor te beperkt is, wordt nooit onderbouwd. En laat ons toch eerlijk zijn, dames en heren, het betreft hier wat bossen rond een luchthaven die momenteel nog altijd in gebruik is. Of gaat men straks ook de sportvliegtuigen verbieden? De stedenbouwkundige voorschriften van het provinciale ruimtelijke uitvoeringsplan met betrekking tot de verbouw- en herbouwmogelijkheden zijn zo stringent opgesteld dat geen enkele bestaande constructie voor die mogelijkheden in aanmerking komt. Het is dus duidelijk de bedoeling van de opsteller van de voorschriften om ervoor te zorgen dat geen enkele constructie nog mag wijzigen. De bewoners hebben dus twee keuzes. Ze hebben de keus om niks te doen, maar dan worden zij geïmposeerd door de stedenbouwinspectie en door de gemeente, zoals zojuist is gezegd. Ze kunnen ook alles afbreken en herbouwen, maar daarvoor ontbreken hun de financiële middelen.

Ik wil besluiten. Naar mijn bescheiden mening is het PRUP onwettig en eigenlijk te beschouwen als een de facto onteigening. De bewoners van Groen Ursel, geachte heer gedeputeerde, zullen dan ook niet nalaten alle mogelijke rechtsmiddelen tegen dit PRUP te gebruiken. Te denken valt aan vernietigingsprocedures bij de Raad van State, burgerlijke procedures tegen de provincie en beroepen bij het Europese Hof voor de Rechten van de Mens in Straatsburg. Ik vroeg mij eigenlijk af of dit dossier niet beter kon voorbereid worden. Dank u wel.

De heer voorzitter

Niemand vraagt nog het woord?

Meneer De Buck, waarschijnlijk vraagt gij het woord. Ge hebt het.

De heer gedeputeerde de Buck

Dank u, meneer de voorzitter. Ik zal beginnen met het beantwoorden van mevrouw De Jaeger. Mevrouw, u hebt het over de houding in de gemeente Knesselare, maar u weet wat de gemeentelijke autonomie is. Wij kunnen niet anders dan kennisnemen van de manier waarop de gemeente met haar autonomie omgaat. Er zijn inderdaad 62 bouwkvavels voorzien. Het vervolghverhaal zal dan ook zijn dat die 62 bouwkvavels ter beschikking worden gesteld. Wat de communicatie en de begeleiding betreft: daar zal zeker voor gezorgd worden.

Meneer Lampaert is uitvoerig, meneer de voorzitter. Hij is uitvoerig, maar helaas niet precies. Laten we beginnen, collega, met de bevoegdheid. Want daar gaat het u om, hè? Als we niet bevoegd zijn, waarom doen we het dan? Artikel 5.4.2 van de Vlaamse codex ruimtelijke ordening stelt dat de voor de planopmaak bevoegde bestuursniveaus onderzoeken of planologische oplossingen kunnen worden geboden voor bestaande knelpunten op het vlak van de ruimtelijke inplanting en permanente bewoning van de weekendverblijven. Hetzelfde artikel zegt dat deze bestuursniveaus ter uitvoering van de genoemde onderzoeken ruimtelijke uitvoeringsplannen opmaken. In het ministeriële beleidsplan Problematiek Weekendverblijven van 27 juni 2002 wordt aan de provincies de taak opgelegd om visies uit te werken op de gewenste ruimtelijke ontwikkeling van ieder cluster weekendverblijven en om op basis daarvan ruimtelijke uitvoeringsplannen voor die clusters op te stellen. Naast het planologische luik wordt ook in dit artikel het woonrecht vastgelegd. De oplossing voor de planologische problematiek en de permanente bewoning van de weekendverblijven is dus een provinciale bevoegdheid, collega. De omzetting van woonuitbreidingsgebieden naar woongebied betreft een gedeelde gemeentelijke en provinciale bevoegdheid. Hiervoor ging de provincie dan ook een nauw overleg aan met de gemeente Knesselare. Conform artikel 2.2.1, paragraaf 2 van de Codex ruimtelijke ordening werd een delegatiebevoegdheid aangevraagd. Artikel 2.2.1, paragraaf 2 stelt dat een planningsniveau met instemming van alle op grond van de ruimtelijke structuurplanning bevoegde planningsniveaus, een planningsinitiatief kan nemen voor de totaliteit van een bepaald gebied, ook al beschikt het daartoe niet over de noodzakelijke

planningsbevoegdheden. Op 14 maart, collega, werd de deputatie gemachtigd door Knesselare om een PRUP op te maken als alternatief en ter compensatie voor het wonen in Groen Ursel. Naar aanleiding van de plenaire vergadering werden hieromtrent noch door de gemeente, noch door het gewest bemerkings gemaakt. Iedere overheid is verplicht om bij het opmaken van een planproces binnen de grenzen van een definitief vastgestelde ankerplaats hiermee rekening te houden. Tot zover de bevoegdheid.

Ik ga nu in op de problematiek. De provincie heeft deze taak gekregen en wenst met deze problematiek op een gedegen menselijke manier om te gaan. Daarbij houdt ze rekening met de herkende bestaande situatie. De provincie opteerde bij de opmaak van dit plan dan ook voor de gefaseerde aanpak. De opmaak van dit PRUP is volledig in overeenstemming met de visie voor Knesselare die in 2009 door de deputatie is goedgekeurd. Ze is ook volledig in overeenstemming met de Verordening op de weekendverblijven die vorige maand door de provincieraad is goedgekeurd en vastgesteld. Eerder werd reeds een informatieavond georganiseerd rond deze visie, gevolgd door individuele hoorzittingen. De individuele problematieken en situaties zijn ons dan ook zeer goed bekend. We werken inderdaad reeds sedert 2005 aan een planologische oplossing voor de problematiek. Dat ontzenuwt ook uw argument dat we nogal snel gaan, denk ik. Er wordt gesteld dat de betreffende zone is gelegen binnen een kwetsbaar gebied. Dat is inderdaad zo. Gezien de omgeving komt de hier beschouwde zone uit de planningscontext vooral naar voren als een belangrijke zone voor bosuitbreiding op Vlaams niveau, als natuurverbinding en als een ecologisch waardevol gebied. De omgeving is opgenomen in het VEN (de bosgebieden van de Cuesta Zomergem-Oedelem) en is aangeduid als ankerplaats. Met betrekking tot recreatie, waar weekendverblijven ook onder vallen, wordt enkel gestreefd naar een zachte laag dynamische recreatie. De zone voor verblijfsrecreatie werd niet geselecteerd als een verblijfsrecreatief knooppunt. Op de biologische waarderingskaart wordt Plangebied 3 omschreven en ingekleurd als een biologisch waardevol gebied. Aansluitend aan het vliegterrein is daar naaldhoutaanplant te vinden, met laag struikgewas en lork, loofhoutaanplant en zomereik, zuur eikenbos, struweelopslag van allerlei aard, vaak op verstoorde gronden en natte ruigte met moerasspirea. De zone ten noorden van het plangebied wordt eveneens aangezien als biologisch zeer waardevol. Het is een zuur eikenbos met Amerikaanse eiken. Het plangebied zelf, de zone voor verblijfsrecreatie, is gelegen binnen de ankerplaats Maldegemveld, die bij ministerieel besluit van 18 juli 2011 als zodanig is vastgesteld. In het Landschapsdecreet van 16 april 1996 wordt gesteld dat de administratieve overheid in al haar beslissingen inzake eigen werk of handeling, inzake het verlenen van een opdracht of inzake een eigen plan of verordening moet voorkomen dat vermijdbare schade wordt veroorzaakt aan een typisch landschapskenmerk van een ankerplaats. De administratieve overheid moet in haar beslissingen aangeven hoe zij rekening heeft gehouden met die verplichting. De provincie heeft die verplichting ook in haar plan opgenomen. Ze heeft getracht om de verbouw- of herbouwmogelijkheden voor de bestaande bebouwing binnen deze zone hierop af te stemmen. Dat betekent naar inname van het gebied: ontbossing, verharding, visuele esthetische elementen en afvalwater - dit alles conform de provinciale verordening die hier de vorige maand gestemd is. De zone voor verblijfsrecreatie Plangebied 3 is volledig gelegen binnen de open ruimte en heeft geen aansluiting bij bewoning, collega, noch bij de geselecteerde kernen, noch bij woonkorrels of clusters van woningen in het buitengebied. De dichtstbijzijnde woonkorrel betreft Onderdale. Die woonkorrel ligt in vogelvlucht meer dan 500 m van het plangebied vandaan en wordt van het plangebied gescheiden door het natuurgebied. Het dichtstbijzijnde landelijke woongebied ligt op ongeveer 900 m van het plangebied en het betreffende woonuitbreidingsgebied (Plangebied 2) op 1,2 km. De invulling van de zone brengt aldus een versnippering van de open ruimte met zich mee. Dat is in strijd met het principe van de gedeconcentreerde bundeling uit het RSV, het Ruimtelijke Structuurplan Vlaanderen. Binnen de huidige zone voor verblijfsrecreatie bestaat een grote vergunningsproblematiek. Er is daar inderdaad een terreinonderzoek geweest, collega. Er zijn daar hoorzittingen geweest. Daaruit is gebleken dat binnen deze zone voor verblijfsrecreatie wel degelijk een grote problematiek bestaat rond het al dan niet hoofdzakelijk vergund zijn van de verschillende verblijven. Verblijven werden groter of hoger gebouwd, ze werden op een andere locatie gebouwd, of ze werden voorzien van een bovenverdieping, terwijl de vergunning

DEBATTEN

dat niet toeliet. Het is niet aan ons, maar aan de bouwinspectie of de rechtbank om te handhaven. Die instanties moeten uitspraken doen en uitmaken welke woningen gebouwd zijn volgens de afgeleverde vergunning en/of welke woningen als hoofdzakelijk vergund kunnen worden aangezien. De provincie heeft getracht met deze problematiek op een menselijke manier om te gaan, door de mensen die momenteel qua vergunning niet in orde zijn de mogelijkheid te bieden om zich binnen een redelijke termijn in orde te stellen. Zij krijgen hiervoor nog zeven jaar de tijd, of nog iets meer dan zeven jaar, tot 2020. Weliswaar wordt daarbij rekening gehouden met de omgeving. Er is hier gedifferentieerd gewerkt met de omgeving waarin men zich bevindt. De provincie had evengoed kunnen kiezen voor een onmiddellijke bouwstop. Het gevolg daarvan zou zijn geweest dat verschillende verblijven onmiddellijk als juridisch onbestaand zouden worden beschouwd. De eigenaars van de weekendverblijven die vergund zijn, worden uiteraard niet gevat door de handhaving. Vergunde weekendverblijven kunnen te allen tijde als weekendverblijf in stand gehouden en benut worden. Verder stellen we vast dat binnen een zone voor weekendverblijven niet permanent gewoond kan worden. Dat is reeds altijd zo geweest. Het is dan ook opgenomen binnen de gewestplanbestemming, binnen de verkavelingsvergunning en binnen de bouwvergunning. Uit de hoorzitting waarin we met die mensen gesproken hebben, meneer de voorzitter, is duidelijk geworden dat de meeste bewoners niet voldoen aan de voorwaarden om een tijdelijk woonrecht te hebben conform artikel 5.4.3, paragraaf 1 van onze Codex ruimtelijke ordening. Het gevolg hiervan is dat deze mensen zich momenteel in een zeer onzekere situatie bevinden. Men noemt dat de illegale permanente bewoning van weekendverblijven. Gelet op de draagkracht van de kwetsbare omgeving, waar ik het al over gehad heb, is duidelijk dat een planologische oplossing in de zin van een herbestemming naar woongebied hier niet mogelijk is. Dat ligt niet alleen aan de kwetsbare omgeving, maar ook aan de ligging ver van de woonkernen en de woonkorrels. Met dit dossier trachten we dan ook om voor deze prangende situatie een oplossing aan te reiken, door andere woonmogelijkheden aan te bieden binnen de eigen gemeente en binnen de eigen woonomgeving. Omtrent de ontwikkeling van de woongebieden die hiervoor worden voorzien, werd reeds meermaals overleg gepleegd met de gemeente, met sociale bouwmaatschappijen en met bouwpromotoren. De bedoeling hiervan is om de huidige bewoners van Groen Ursel een mix van woontypologieën te kunnen bieden en hun alle kansen te geven om zich te herhuisvesten op een locatie binnen hun eigen omgeving die voor wonen geschikt is. Het is aan de gemeente om deze woonzones verder in te richten. Binnen het PRUP worden geen woningen onteigend. De provincie kijkt wel of met mogelijke partners aankoopregelingen in der minne geschikt kunnen worden.

U hebt het ook over de planschadevergoeding. Volgens artikel 2.2.2, paragraaf 1 van de Vlaamse Codex ruimtelijke ordening moet een RUP een register bevatten van percelen waarop een bestemmingswijziging wordt doorgevoerd die aanleiding kan geven tot een planschadevergoeding, een planbatenheffing, een kapitaalschadecompensatie betreffende het Grond- en pandendecreet of een gebruikerscompensatie uit het decreet van 27 maart 2009. In laatstgenoemd decreet gaat het om de vaststelling van een kader voor de gebruikerscompensatie bij bestemmingswijzigingen, overdrukken en erfdiensbaarheden tot openbaar nut. Wanneer ontstaat planschade? Planschade ontstaat wanneer op basis van een in werking getreden RUP een perceel niet meer in aanmerking komt voor een vergunning om te bouwen of te verkavelen, terwijl het de dag voorafgaand aan de inwerkingtreding van dat definitieve plan daar wel voor in aanmerking kwam. Bovendien, voorzitter, moet op de dag voorafgaand aan de inwerkingtreding van het definitieve plan aan de volgende criteria samen worden voldaan: 1. Het perceel moet gelegen zijn aan een voldoende uitgeruste weg. 2. Het perceel moet stedenbouwkundig en technisch voor bebouwing in aanmerking komen. 3. Het perceel moet gelegen zijn binnen een bebouwbare zone als bepaald in een plan van aanleg of een RUP. 4. Enkel de eerste vijftig meter vanaf de rooilijn komen in aanmerking voor planschade. Een definitie van "een voldoende uitgeruste weg" vindt u in artikel 3.4.3.5 van de VCRO. In dat artikel wordt gesteld dat een voldoende uitgeruste weg tenminste met duurzame materialen verhard is en voorzien is van een elektriciteitsnet. Het elektriciteitsnet dat nu over Plangebied 3 loopt, is niet voldoende om in bijkomende elektriciteit te voorzien. Daarom geeft het plan geen aanleiding tot planschade. De percelen die zijn opgenomen binnen Plangebied 3

– Groen Ursel, zone A, een zone voor natuur en bos – voldoen momenteel niet aan de voorwaarden van artikel 4.3.5, paragraaf 1 van de codex. Ze liggen niet langs een goed uitgeruste weg. Daarom zijn ze tot nu toe niet bebouwbaar. Na de inwerkingtreding van het plan zijn ze dat evenmin. Bijgevolg is daar geen recht op planschade. Planschadevergoeding is het gevolg van een RUP, maar kan niet aangewend worden als een argument voor het opmaken van een RUP, noch voor het geven van een specifieke inhoud aan dat plan. Dit plan werd opgemaakt met het oog op een goede ruimtelijke ordening en met het oog op een menswaardige oplossing voor de problematiek.

Collega, u hebt het gehoord, dit plan lijkt ons wel degelijk goed onderbouwd. Het lijkt ons ook te getuigen van een menselijke aanpak. Natuurlijk blijft het een moeilijke problematiek. De ene mogelijkheid is dat er niets wordt gedaan, meneer de voorzitter. Dan blijft het zwaard van de handhaving permanent boven het hoofd van deze mensen hangen. De andere mogelijkheid is dat ruimtelijk naar een menselijke oplossing wordt gezocht. Dat laatste is ons trouwens door Vlaanderen opgedragen, collega. De plenaire vergadering gaf aan dat ook de gewestelijke en gemeentelijke instanties met een dergelijke aanpak konden instemmen. Het lijkt ons dan ook niet meer dan normaal om dit plan voorlopig vast te stellen en aan een openbaar onderzoek te onderwerpen. Het openbare onderzoek zal, als dit plan hier wordt aanvaard, lopen van 15 juni tot en met 13 augustus. Tijdens dat onderzoek zullen alle burgers, eigenaars en bewoners, nogmaals geïnformeerd worden over het plan. Alle bezwaren en opmerkingen over het plan kunnen tijdens dat openbare onderzoek bezorgd worden aan de provinciale commissie voor Ruimtelijke Ordening. Deze opmerkingen geven de provincie de mogelijkheid om het plan verder te verfijnen, bij te werken of aan te scherpen, als dat nodig is.

Collega, ik kom tot uw slotzinnen over een mogelijk vervolgtraject van dit RUP. Mocht dit plan aanvaard worden, dan staat het de bewoners uiteraard vrij om al hun rechtsmiddelen te gebruiken, bij de Raad van State of het Europese Hof. Maar ik denk dat ik voldoende bewezen heb dat wij een opdracht gekregen hebben en dat het RUP tot onze bevoegdheid behoort. Ik denk dat we al de argumenten van de collega weerlegd hebben. Ik denk dat het plan, zoals het nu voorligt, ook een oplossing beoogt voor diegenen die op dit ogenblik in dat gebied wonen en dat het voor de toekomst een kans biedt om in Ursel of in de buurt van waar men nu zit te blijven wonen. Ik denk ook dat degenen die met een vergunning en volgens de vergunning gebouwd hebben verder de rechten hebben die hun toekomen. Dank u wel.

De heer voorzitter

Dank u wel, meneer.

We gaan stemmen, want niemand vraagt nog het woord.
De stemming over punt 13 is geopend.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.
65 'ja', 7 onthoudingen.
Het plan is goedgekeurd.

PUNT 14. PROVINCIAAL RUIMTELIJK UITVOERINGSPLAN 'REGIONAAL BEDRIJVENTERREIN AALTER' (OPENBARE ZITTING)

Herziening met het oog op de optimalisatie van de mobiliteit door de aanleg van een brug: definitieve vaststelling van het ontwerp, mits schrapping van een voorwaarde

De heer voorzitter

DEBATTEN

14. Ruimte. Aalter. Herziening van het Provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan Regionaal bedrijventerrein Aalter, met het oog op de optimalisatie van de mobiliteit door de aanleg van een brug: definitieve vaststelling van het ontwerp, mits schrapping van een voorwaarde.

Meneer De Buck heeft mij gevraagd hem eerst het woord te geven. Hij krijgt het onmiddellijk. Meneer De Buck.

De heer gedeputeerde De Buck

In verband met dit dossier moet ik een rechtzetting in de tekst vragen. Op bladzijde 4 van het besluit stond een fout. Dat heeft de administratie mij pas na de commissie meegedeeld. Ik heb de administratie gevraagd om voor rechtzetting te zorgen. Dat is niet gebeurd. Daarom heb ik het in eigen handen moeten nemen, wat ik niet graag doe met zulke dingen. Volgens de tekst op bladzijde 4 luidt paragraaf 2 van het besluit: "dat het mobiliteitsplan van de gemeente Aalter ondertussen verder uitgediept werd en deze wijzigingen goedgekeurd werden door de Provinciale auditcommissie Oost-Vlaanderen op 19 maart". Dat klopt niet. Volgens de inlichtingen die ik gekregen heb, zou dat moeten zijn "dat het mobiliteitsplan van de gemeente Aalter ondertussen verder uitgediept werd en deze wijzigingen na bespreking bij de provinciale auditcommissie Oost-Vlaanderen op 19 maart ter goedkeuring voorliggen". Inhoudelijk wijzigt dit niets aan het RUP, maar het wijzigt natuurlijk wel de motivatie van het belangrijke punt van de bereikbaarheid voor fietsers. Het geeft aan dat men in Aalter inderdaad een mobiliteitsplan opgesteld heeft, dat dit plan besproken is door de auditcommissie, maar dat het na de wijziging opnieuw moet voorgelegd worden ter goedkeuring. Ik vraag dan ook of men deze rechtzetting zal willen aanvaarden. Ik beschouw het ook als uiterst vervelend dat ik zelf het initiatief heb moeten nemen. Ik heb de collega's voorgelicht en daarover gesproken, maar het is uiteraard aan de raad om daar opmerkingen over te maken als die er zijn. Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel.

Wie vraagt het woord over wat de heer De Buck nu verteld heeft, hè? Nee, over de inhoud zelf. Iedereen gaat er dus mee akkoord dat deze wijziging meegenomen wordt in de beslissing, hè? We gaan daar geen stemming over houden. Meneer De Buck, iedereen gaat ermee akkoord dat dit meegenomen wordt in de beslissing. We houden daar geen stemming over, maar natuurlijk wel over het probleem. Niet over uw probleem, maar over het dossier.

Mevrouw De Jaeger.

Mevrouw De Jaeger

Dank u, voorzitter. Wij vinden, geachte collega's, dat dit dossier een smet is op het blazoen van Oost-Vlaanderen als fietsvriendelijke gemeente. De nieuw aan te leggen brug in het industriegebied zal enkel de mobiliteit voor gemotoriseerd verkeer optimaliseren. Fietsers mogen namelijk geen gebruikmaken van de brug. Het advies van de PROCORO is genegeerd. De eigen adviescommissie voor alle dossiers die met ruimtelijke ordening te maken hebben, wordt dus niet gevolgd. De provincie stond blijkbaar te zwak ten aanzien van W&Z, dat de brug om welke reden dan ook – wellicht om een financiële reden – niet voor fietsers wil openstellen. Wij vinden het onbegrijpelijk dat de provincie akkoord gaat met deze onwil om fietsvoorzieningen aan te brengen op de nieuw aan te leggen brug naar het industriegebied. Het alternatief waar we nu mee geconfronteerd worden, namelijk de belofte dat Aalter zal instaan voor een aparte fietsbrug op 1 km van de nieuw te bouwen brug, is niets meer dan een belofte. Het lijkt ons ook een dure belofte. Ik ben geen ingenieur, maar volgens mij zijn twee bruggen

nog altijd duurder dan één enkele. Nog grotere twijfel rijst wanneer we vaststellen dat in de meerjarenplanning van Aalter geen enkel budget is voorzien voor dit doel. Bij ons weten is ook niets voorzien in de budgettering van het Vlaams Gewest. Het enige houvast dat we hebben, is dat die fietsbrug wordt voorzien in het mobiliteitsplan. Dat plan wordt momenteel bewerkt, maar het is nog niet goedgekeurd. Trouwens, vermoedelijk weet iedereen in deze zaal dat zelfs een goedgekeurd mobiliteitsplan geen enkele garantie biedt dat alles wat daarin staat ook werkelijk wordt gerealiseerd. Met andere woorden, geachte collega's, we worden hier blij gemaakt met een dode mus. Wij zijn daar zeker niet blij mee. Er is geen enkele zekerheid dat fietsers veilig en zonder grote omrijdfactor het bedrijventerrein kunnen bereiken. Dit komt de fietsmobiliteit niet ten goede. Shame upon deze provincie!

De heer voorzitter

Dank u wel. Meneer De Buck.

De heer gedeputeerde De Buck

Ja, ik neem kennis van het standpunt van mevrouw, maar uiteindelijk, meneer de voorzitter, was het de bedoeling van dat mobiliteitsplan om voor een globale fietsaanpak te zorgen, ook voor de industriezone. U weet ook dat op heel veel industriezones juist geen maatregelen worden genomen voor de veiligheid van de fietsers. En ik denk dat het de verdienste van de gemeente Aalter is dat zij het afsplitsen van het fietsverkeer van de brug via een fietsbrug gebruikt om de fietsveiligheid binnen de industriezone te vergroten. Ik denk, mevrouw, dat u de zaak zeer sterk van één kant bekijkt. Ik begrijp uw ontgoocheling. U had misschien liever gezien dat alles op één brug zou worden gerealiseerd, maar dit is een onderdeel van de globale aanpak die als doel heeft de fietsveiligheid te verhogen, meneer de voorzitter.

De heer voorzitter

Mevrouw, een tweede maal.

Mevrouw De Jaeger

Ik bekijk het inderdaad eenzijdig, namelijk van de kant van de fietsers die naar het industrieterrein moeten. De enige zekerheid die zij hebben, is dat er zeker één brug komt waar geen fietsers over kunnen.

De heer voorzitter

Dank u wel.

We gaan stemmen over punt 14. Daarbij stellen we vast dat de rechtzetting namens de deputatie aanvaard wordt. U stemt dan uiteraard meteen ook over die rechtzetting. Punt 14 is ter stemming. De stemming is geopend.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Sluiting van de stemming.
60 'ja', 4 'neen'.
Het punt is goedgekeurd.

DEBATTEN

PUNT 15. PATRIMONIUM (OPENBARE ZITTING)

PAC het Zuid – aankoop kantoren in het complex en ontwerp opdracht renovatie: kennisneming van de stand van zaken.

De heer voorzitter

15. PAC het Zuid – aankoop kantoren in het complex en ontwerp opdracht renovatie: kennisneming van de stand van zaken.

We nemen kennis.

PUNT 16. IVA PROVINCIAAL ONDERWIJS (OPENBARE ZITTING)

Budget 2012: vaststelling van de tweede reeks wijzigingen

De heer voorzitter

16. De oppositiepartijen hadden gezegd dat ze daar niet over zouden tussenkomen. IVA Onderwijs.

Budget 2012: aanneming van de eerste reeks wijzigingen.

De stemming over punt 16 is geopend.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.

62 'ja'.

Het punt is unaniem goedgekeurd.

PUNT 17. PROVINCIAAL CENTRUM VOOR MILIEUONDERZOEK (PCM) (OPENBARE ZITTING)

Labo-uitrusting: aankoop online SPE/U-HPLCMSMS met autosampler, goedkeuring van het bestek, opdracht te gunnen bij wijze van algemene offerteaanvraag.

De heer voorzitter

Punt 17. Provinciaal Centrum voor Milieuonderzoek (PCM)

Labo-uitrusting: aankoop online SPE/huppelepup met autosampler, goedkeuring van het bestek, opdracht te gunnen bij wijze van algemene offerteaanvraag.

Vraagt iemand het woord?

Niemand durft daar blijkbaar het woord over te vragen.

Het punt is ter stemming.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Sluiting.

59 'ja'.

Unanimiteit.

PUNT 18. PERSONEEL – PROJECTEN (OPENBARE ZITTING)

Forten en linies in grensbreed perspectief: vaststelling van de looptijd van het project, van de contractuele personeelsbezetting en van de functiebeschrijving.

De heer voorzitter

Punt 18. Personeel - Projecten

Forten en linies in grensbreed perspectief: vaststelling van de looptijd van het project, van de contractuele personeelsbezetting en van de functiebeschrijving, inclusief een correctie van de volgende materiële fout in het ontwerp van het raadsbesluit: in het enig artikel is de datum achteraan onvolledig. Het jaartal 2013 ontbreekt.

Vraagt iemand het woord?

Meneer Franck.

De heer Franck

Ja, het is heel kort. Het is spijtig dat deputé Dauwe er niet is. Ik ben ooit, in een niet zo ver verleden, tussengekomen rond de eventuele bescherming van de bunkers ten zuiden van Gent, het bruggenhoofd Gent, zoals men dat noemt. Vanuit de deputatie is mij toen de belofte gedaan dat men daar iets aan ging aan. Tot op heden heb ik daar nog niets van gehoord. Ondertussen heeft minister Bourgeois naar aanleiding van een vraag van Bart Caron in het Vlaams Parlement toegezegd dat men dat ging opvolgen. Dat betekent dat men voor iedere sloping van een bunker in die bunkergordel tenminste een meldingsplicht heeft in de richting van de Vlaamse gemeenschap. Ik betreur het dat men op die manier een Oost-Vlaamse materie naar een hoger niveau moet tillen, terwijl wij als provincie op dit gebied een aantal zaken hadden kunnen doen.

De heer voorzitter

Dank u wel.

Meneer Vercamer.

De heer gedeputeerde Vercamer

Meneer de voorzitter, de suggestie blijft genoteerd. Collega Dauwe heeft daar indertijd kennis van genomen. Het staat echter een beetje los van dit concrete dossier, Maar de collega weet dat best. Wij komen beide namelijk uit dezelfde streek. We zien ze allemaal staan, hè, die bunkers. Overigens hebben we al wel eens een plattelandsprojectje rond die bunkers gehad. Daarbij hebben we een wandelroute geïnstitutionaliseerd. En we beschikken in elk geval over een goede inventaris.

De heer voorzitter

Meneer Franck, voor de tweede maal.

De heer Franck

Men kan dan misschien ook een wandelroute langs de verdwenen bunkers organiseren.

DEBATTEN

De heer gedeputeerde Vercamer

Dat wordt dan een zoektocht, meneer de voorzitter.

De heer voorzitter

Dank u wel.

We gaan stemmen over punt 18, met de correctie.
De stemming is geopend.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Onze rangen groeien terug aan. Sluiting.
62 'ja'.
Unanimiteit.

PUNT 19. EREDIENSTEN – KATHEDRALE KERKFABRIEKEN – SINT-BAAFS GENT (OPENBARE ZITTING)

Verlenen van gunstig advies aan de Jaarrekening 2011.

De heer voorzitter

19. Kathedrale kerkfabrieken – Sint-Baafs te Gent
Verlenen van gunstig advies aan de Jaarrekening 2011.

Niemand vraagt het woord?

De stemming over punt 19 is geopend.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.
61 'ja'.
Het punt is goedgekeurd.

Punt 20 is reeds behandeld en zelfs reeds afgewerkt.

PUNT 21. INTERGEMEENTELIJKE SAMENWERKING – BLIJDORP III (OPENBARE ZITTING)

Algemene vergadering van 26 juni 2012:

- Kennisneming van het verslag;
- Aanduiding van zeven effectieve en zeven plaatsvervangende vertegenwoordigers;
- Goedkeuring van de voorgestelde beslissingen.

De heer voorzitter

Punt 21. Intergemeentelijke samenwerking – Blijdorp III
Algemene vergadering van 26 juni 2012:
-- Kennisneming van het verslag. We nemen kennis.

-- Aanduiding van zeven effectieve en zeven plaatsvervangende vertegenwoordigers. Door de meerderheid worden voorgedragen als effectieve vertegenwoordigers: Bart Blommaert, Goedele De Cock, Marc Gybels, Marina Van Hoorick, Maria Verheirstraeten, Martine Verheyden en Jozef Dauwe. Als plaatsvervangers worden voorgedragen: Jo De Cuyper, Paul Beeckman, Dirk De Meerleer, Liliane Lebon, Willy Van Hove, Jozef Van Pée en Gerda Zenner-De Gryze.

We gaan stemmen, geheim, elektronisch over deze voordracht.
De stemming is geopend.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Sluiting.
47 'ja', 1 'neen', 14 onthoudingen.
De mensen zijn aangeduid. De aanduiding is goedgekeurd.

-- Goedkeuring van de voorgestelde beslissingen, over het punt zelf.
De stemming over punt 21 is geopend. Ze is openbaar.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.
57 'ja', 2 'neen', 2 onthoudingen.
Het punt is goedgekeurd.

PUNT 22. MAATSCHAPPIJEN – GEMEENTELIJKE HOLDING (IN VEREFFENING) (OPENBARE ZITTING)

- Goedkeuring van de voorstellen van het College van Vereffenaars;
- Aanduiding van een effectieve en een plaatsvervangende vertegenwoordiger.

De heer voorzitter

Punt 22. Maatschappijen – Gemeentelijke Holding (in vereffening)
-- Goedkeuring van de voorstellen van het College van Vereffenaars.

We gaan stemmen.
De stemming over de goedkeuring is.... Ah, pardon, meneer Joris. U vraagt het woord.

De heer Joris

We zijn al een beetje tevreden over het feit dat in punt 5 van het voorstel tot besluit tenminste staat: "de vergadering besluit de stemming over de kwijting aan de bestuurders uit te stellen", en in punt 6: "de vergadering besluit de stemming over de kwijting aan de commissaris uit te stellen". Dat is een stap in de goede richting. We stellen dat op prijs. Het is al veel beter dan men elders gedaan heeft, maar wij gaan dit niet goedkeuren. Vergeleken met de triljoen euro die de Grexit zou kosten en de triljoenen die de redding van Griekenland zou kosten, gaat het hier maar om kleine bedragen, maar als ik zie wat de verschillende jaarrekeningen aangeven – een verlies van 2.238 miljoen euro, de volgende jaarrekening een verlies van 40 miljoen euro, een negatief eigen vermogen van 1.057 miljoen euro enzovoorts – dan heb ik geen enkele neiging om iets goed te keuren wat zulke cijfers oplevert. Ik heb het hier niet over gedeputeerde Vercamer. Hij zou het waarschijnlijk veel beter gemanaged hebben. Sorry voor het Engels: hij zou het veel beter in de hand gehouden hebben. Maar jullie, regeringen en jullie, partijen en

DEBATTEN

jullie, afgevaardigden hebben dit wel zo grondig verknald als ge iets ook maar kunt verknallen. Ge hebt hier de grootste put gemaakt die ge met menselijke middelen op de schaal van ...

De heer voorzitter

.... de schaal van Richter. De schaal van Richter.

De heer Joris

.... de schaal van een klein land als België kunt maken.

De heer voorzitter

Vraagt nog iemand het woord?

Dan geef ik het woord aan niemand? Heel goed. Ja, het was een verklaring van zijn stemgedrag.

We gaan stemmen over de goedkeuring.
De stemming is geopend. Ze is openbaar.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.
46 'ja', 12 'neen', 3 onthoudingen.
Het punt is goedgekeurd.

-- Aanduiding van een effectieve vertegenwoordiger en een plaatsvervanger. De meerderheid stelt voor om als effectief vertegenwoordiger te benoemen: Caroline De Padt. Als plaatsvervangend vertegenwoordiger wordt voorgesteld: Annelies De Meersman.

We gaan stemmen over die voordracht, geheim, elektronisch.
De stemming is geopend.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.
46 'ja', 15 onthoudingen.
Beide dames zijn aangeduid.

PUNT 23. PATRIMONIUM - PTI EEKLO (OPENBARE ZITTING)

Vernieuwen ramen blok A, eerste fase: goedkeuring van het bestek, opdracht te gunnen bij wijze van openbare aanbesteding.

De heer voorzitter

Punt 23. PTI Eeklo.

Vernieuwen ramen blok A, eerste fase: goedkeuring van het bestek, opdracht te gunnen bij wijze van openbare aanbesteding.

Meneer Fiers.

De heer Fiers

Ja, voorzitter, een heel korte tussenkomst hierover. Als het gaat om het investeren door de provincie in CO₂-neutrale toepassingen, is dat wat ons betreft natuurlijk iets wat veel vaker op de raad zou mogen komen. We hebben al een paar keer gezegd dat de beste investering die men kan doen, een investering is in het verminderen van het energiegebruik in de vele oude en minder goed geïsoleerde gebouwen die we hebben. Elke investering die op dat vlak wat vooruitgang boekt, zullen wij natuurlijk ten volle ondersteunen, maar het mogen er wat ons betreft veel meer zijn.

De heer voorzitter

Vraagt nog iemand het woord? Niemand vraagt het woord.

Dan gaan we stemmen over punt 23.
De stemming is geopend.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.
61 'ja'.
Ik teken even.
Voilà.
Unanimiteit daarnet.

PUNT 24. AUTONOM PROVICIEBEDRIJF PROVINCIAAL DOMEIN DE GAVERS (OPENBARE ZITTING)

Kennisneming van het Jaarverslag 2011, de Jaarrekening 2011, het verslag van de commissarissen en het budget 2012.

De heer voorzitter

Punt 24. Autonom provinciebedrijf (APB) De Gavers, Provinciaal Domein.
Kennisneming van het Jaarverslag 2011, de Jaarrekening 2011, het verslag van de commissarissen en het budget 2012.

We nemen kennis.

PUNT 25. WAALSE KROOK CVBA (OPENBARE ZITTING)

Algemene jaarvergadering der vennoten op 01 juni 2012:

- Goedkeuring van de voorgestelde beslissingen;
- Aanduiding van een effectieve en een plaatsvervangende vertegenwoordiger.

De heer voorzitter

25. Waalse Krook CVBA.
Algemene jaarvergadering der vennoten op 01 juni 2012:

-- Goedkeuring van de voorgestelde beslissingen.

DEBATTEN

Vraagt iemand het woord?

Dan gaan we stemmen over de voorgestelde beslissingen. De stemming is openbaar.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Ik wachtte toch, meneer Hertog. Sluiting.

50 'ja', 12 onthoudingen.

Het punt is goedgekeurd.

-- Aanduiding van een effectieve en een plaatsvervangende vertegenwoordiger.

Meneer Liebaut.

De heer Liebaut

Voorzitter, als effectief vertegenwoordiger wordt voorgesteld mevrouw Gerda Zenner-De Gryze en als plaatsvervangend vertegenwoordiger Jozef Van Pée.

De heer voorzitter

Geen tegenkandidatuur?

Over mevrouw Zenner-De Gryze en de heer Van Pée gaan we geheim stemmen, elektronisch.

De stemming is geopend.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.

47 'ja', 15 onthoudingen.

Mevrouw Zenner-De Gryze en de heer Van Pée zijn aangeduid.

PUNT 26. BUZAU (OPENBARE ZITTING)

Samenwerking met het departementaal ziekenhuis, Crucea Alb Galbena en Saint Sava: goedkeuring van de protocollen 2012.

De heer voorzitter

26. Ook met betrekking tot dit agendapunt heeft de oppositie aangegeven zich niet in het debat te zullen gooien.

Buzau.

Samenwerking met het departementaal ziekenhuis, Crucea Alb Galbena en Saint Sava: goedkeuring van de protocollen 2012.

Niemand vraagt het woord?

De stemming over punt 26 is geopend.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.

59 'ja'.

Unanimité over Buzau.

PUNT 27. GEWELD – SUBSIDIEVERDELING 2012 (OPENBARE ZITTING)

Toekenning van een subsidie aan CAW Artevelde, CAW Zuid-Oost-Vlaanderen, CAW Regio Aalst, CAW Waasland, CAW Regio Dendermonde, Universiteit Gent Klinische Psychologie.

De heer voorzitter

Punt 27. Geweld – Subsidieverdeling 2012

Toekenning van een subsidie aan CAW Artevelde, CAW Zuid-Oost-Vlaanderen, CAW Regio Aalst, CAW Waasland, CAW Regio Dendermonde, Universiteit Gent Klinische Psychologie.

Meneer Joris heeft het woord.

De heer Joris

Geachte heer gouverneur, geachte voorzitter, beste collega's, we vragen bij dit agendapunt om een gesplitste stemming. De ene stemming zou moeten gaan over de CAW's, in één blok, en de andere over de subsidie aan de Universiteit Gent. We hebben verschillende redenen om dat te vragen. We gaan over die twee onderdelen ook verschillend stemmen, anders zouden we niet om een splitsing hebben gevraagd. Die CAW's voorzien allemaal ongeveer in hetzelfde. De omkadering provinciale hulpverlener partnergeweld is één omschrijving. Een andere omschrijving die gebruikt wordt, is uitbreiding hulpverlener partnergeweld. Als ge dat een beetje beknopt leest, klinkt dat heel bizar, maar de bedoeling is duidelijk: het gaat om operationele subsidies. Ge gebruikt dat geld om er een hulpverlener op te zetten, een persoon die met mensen kan praten, of om die hulpverlener beter te omkaderen. We weten niet echt zeker of dat werkt, maar als het werkt, kunnen deze personen een aantal gevallen van geweld voorkomen, of het laten ophouden in een aantal gevallen waarin dat geweld binnen een relatie heeft plaatsgevonden. Goed, dat is operationeel. Dat kan werken. Het laatste punt is echter van een heel andere orde. Daarbij geven we afgerond 12.500 euro aan de Gentse Rijksuniversiteit, de UGent, zoals ze nu heet. Dat geld is bestemd voor een onderzoek naar partnergeweld bij holebi's, in vergelijking met heterokoppels. In de eerste plaats is dat geen operationele subsidie. Veronderstel dat het resultaat van het onderzoek is dat het geweld bij beide groepen precies even vaak voorkomt en dat het om precies hetzelfde soort geweld gaat. Het resultaat kan natuurlijk ook zijn dat het bij de holebi's veel vaker of juist veel minder vaak voorkomt. Oké, voor wetenschappers aan een universiteit is dat machtig interessant. Die wetenschappers zijn verzot op statistieken, zelfs als ze nergens toe dienen. Maar wat helpt zo een onderzoeksresultaat eigenlijk als het erom gaat iets aan het probleem te doen? Is het onze taak om theoretisch wetenschappelijk onderzoek te steunen? Me dunkt van niet. De Universiteit Gent heeft middelen genoeg om aan statistische informatie te komen of om aan wetenschappelijk onderzoek te doen. Zo een onderzoek staat ver weg van een concreet hulpverleningsprogramma. Het tweede dat mij van het hart moet, is dat het toch wel een wat vreemd punt is. Stel je voor dat ikzelf bij de oorspronkelijke stemming over die projecten tegen partnergeweld in deze raad had gezegd: en nu wil ik dat eens onderzocht wordt of er bij homoseksuele stellen niet meer geweld is dan bij hetero's. Ge zou het gejuw hier in heel het halfrond hebben kunnen horen. Ge zou het een vorm van stigmatisering genoemd hebben. Ge zou gezegd hebben dat ik alweer een kansengroep viseer, dat ik probeer mensen in een negatief daglicht te stellen en zo verder. En nu doet ge hier eigenlijk iets soortgelijks, alsof er niks aan de hand is. Als die projecten tegen partnergeweld goed opgezet zijn, zou het dan niet logischer zijn dat iedereen daar terecht kan, dat ge niet een afzonderlijke categorie moet maken voor homoseksuele en lesbische stellen? Ik heb daar geen uitgesproken mening over, maar

DEBATTEN

heel de strekking van het werken aan integratie en gelijke kansen in deze provincie en in Vlaanderen is toch eigenlijk dat ge de mensen niet in aparte vakjes stopt en zo verder. Alles is erop gericht dat ge een werking doet die voor iedereen toegankelijk is, die voor iedereen effect kan hebben en waar iedereen kan aankloppen zonder dat er drempels zijn voor kansengroepen enzovoorts. Denk er eens over na dat dit voorstel indruist tegen uw eigen filosofie. Maar vanuit bestuurlijk standpunt vind ik het eerste argument nog altijd het krachtigste: dit is een ondersteuning van wetenschappelijk onderzoek. Die ondersteuning mag er wel zijn, maar verkoop het dan niet als geld voor hulpverlening, want dat is het niet. Het is geld voor het verzamelen van statistisch materiaal. Misschien, heel misschien, zult ge dat materiaal later ooit kunnen gebruiken in de hulpverlening. Het is twijfelachtig, maar achteraf zullen we zien of we op basis van wetenschappelijk onderzoek een goed project kunnen opstarten. In dat geval willen we die subsidie nog wel eens bekijken, maar zoals het nu wordt voorgesteld, slaat het als een tang op een varken. Deze subsidie hoort hier niet thuis. Dank u.

De heer voorzitter

Meneer Couckuyt.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Dank u, meneer de voorzitter. Ja, ik weet dat dit punt hier en daar enige uitleg vraagt en oproept. Uw reactie, meneer Joris, is in die zin niet de eerste. Toch hebben al die reacties die overal te horen waren mij niet van gedachten kunnen doen veranderen. Ik ga u ook vertellen waarom niet. U merkt terecht op dat wetenschappelijk onderzoek zeker en vast niet de eerste taak is binnen een provinciaal beleid. Ik ga er volledig mee akkoord als u dat zegt. Bij het begin van de legislatuur zijn dan ook tal van projecten op dat vlak geschrapt, omdat we toen echt gefocust hebben op concrete werking. Bij die concrete werking gaat het dan om hulpverlening, om daadwerkelijke inzet van hulpverleners op dit terrein. In de nota kunt u lezen dat er op dat vlak op jaarbasis meer dan vijfhonderd begeleidingen geweest zijn in de verschillende regio's. U stelt bij die begeleidingen even de vraag naar de effectiviteit. Wel, daar kan ik u wel wat over aangeven. Het startpunt is meestal het moment waarop de politie ter plaatse komt, hetzij na een melding van burens, hetzij na een klacht van iemand die het slachtoffer werd van intrafamiliaal geweld. In het verleden merkte de politie dat zij telkens naar dezelfde adressen moest teruggaan. Dat was zeer frustrerend. Geweld houdt duidelijk niet op bij een proces-verbaal. Het vergt een intensieve aanpak. Die intensieve aanpak is er nu. Er is een overeenkomst gesloten tussen het parket, de hulpverlening – daar zitten wij tussen – en de politie. Die overeenkomst houdt in dat de politie aan de koppels waarbij het geweld plaatsvindt onmiddellijk laat weten dat er hulpverlening beschikbaar is en dat die hulpverlening zal ingeschakeld worden. Als men de hulpverlening weigert, gaat het parket vervolgen op basis van de gepleegde feiten. Het is dus eigenlijk een bijna verplichte hulpverlening. Die hulpverlening komt al ter plaatse als het stof nog niet gedaald is. Concreet betekent dat: binnen de 48 uur. Men gaat dan een intensieve begeleiding opzetten voor het koppel waarbij het geweld plaatsvond. Die intensieve begeleiding leidt ertoe dat het koppel de geweldsspiraal kan doorbreken, inzichten kan verwerven in de momenten waarop de agressie ontstaat of bovenkomt en deze leert beheersen. De politie is de voornaamste verspreider van reclame voor deze methodiek. Zij dringt bij gemeenten aan op ondersteuning en cofinanciering van deze hulpverlening. Waarom dringt de politie daarop aan? Omdat ze ziet dat op die plaatsen waar de hulpverlening tussenkomt, effect gesorteerd wordt. Men hoeft niet meer telkens opnieuw bijna blindelings naar hetzelfde adres te gaan, omdat het daar weer mis is. Die hulpverlening werkt dus effectief. Verder stelt men vast dat er bij halebikoppels blijkbaar een grote schroom is om geweld te melden. Deze koppels komen namelijk in de meldingen van geweld niet voor. Nochtans weten we dat geweld daar evenzeer plaatsvindt, maar dat is niet wetenschappelijk onderbouwd. Het onderzoek dat wij nu gaan vragen aan de Universiteit Gent is dus zeer gericht. Het moet ertoe

bijdragen onze methodiek te verfijnen, zodat alle slachtoffers van intrafamiliaal geweld in deze hulpverlening kunnen worden opgenomen. Dit onderzoek is dus helemaal niet abstract en het heeft helemaal niet de bedoeling om statistieken te verzamelen waar we later niets kunnen mee doen. Ik kan ook aangeven dat ons gebruik van middelen voor het tegengaan van geweld is afgestemd op het gebruik van federale middelen. Een deel van die middelen mag niet gebruikt worden voor een Vlaamse cofinanciering. Vandaar dat dit een direct bruikbare mogelijkheid leek om deze middelen aan te wenden voor het verkrijgen van een verfijning van het resultaat op dit terrein en nergens anders voor.

De heer voorzitter

We gaan stemmen. Er is gevraagd om een gesplitste stemming. We zullen dus eerst stemmen over de Universiteit Gent, Klinische Psychologie. Is dat goed, meneer Joris? Dat is immers het amendement. We stemmen alleen over de Universiteit Gent, Klinische Psychologie. Wie meneer Joris volgt, stemt 'ja'. Wie vindt dat hij ongelijk heeft, stemt 'neen'. Het voorstel van de oppositie ligt eerst voor.

Meneer Joris heeft het woord.

De heer Joris

Is het niet andersom? Ik vraag nu dat gestemd zal worden over het geven van een subsidie van ruim 12.000 euro aan de Universiteit Gent.

De heer voorzitter

Ge vraagt neen te stemmen.

De heer Joris

Ik vraag daarover neen te stemmen, ja.

De heer voorzitter

Goed. Zo heb ik het ook gezegd, toch?

De heer Joris

Ik vraag mijn mensen neen te stemmen. Anderen zullen waarschijnlijk ja stemmen.

De heer voorzitter

Wie de klinische psychologie van meneer Joris volgt, stemt neen. Straks gaan we daarover stemmen. Waarschijnlijk verliest hij dat. Dan zal het natuurlijk ja worden, hè? Maar over het voorstel van de oppositie moet ge altijd 'neen' stemmen.

Meneer Vercamer en meneer Fiers hebben het woord. Allez, vooruit.

DEBATTEN

De heer gedeputeerde Vercamer

Meneer de voorzitter, ik denk dat de fractieleider van het Vlaams Belang alleen om een gesplitste stemming vraagt. Hij vraagt dat we eerst over artikel 7 stemmen zoals het er staat. Zijn fractiegenoten en hij zullen dan allicht neen stemmen en wij zullen ja stemmen. Daarna gaan we de rest van alle artikelen samen nemen. We moeten het niet moeilijker maken. Er is geen nieuw voorstel.

De heer voorzitter

Dat is uw voorstel. Dan ga ik dat ...

De heer gedeputeerde Vercamer

Neen, er is geen nieuw voorstel van de oppositie. Er is alleen een vraag die reglementair voorzien is. Men kan een gesplitste stemming vragen.

De heer voorzitter

Ja, ik had het anders begrepen. Ik wilde hem tonen dat hij met vier personen is of met vijftien. Nu gaan we meteen stemmen over het voorstel. Dan zal hij een gesplitste stemming vragen, maar in feite is dat verzoek dan verworpen, want als er een meerderheid is voor het voorstel van agendapunt 27 is er geen gesplitste stemming, maar ik ga het niet doen. Ik ga het niet doen. We gaan eerst stemmen over 27 in zijn geheel. U vraagt, wij draaien.

(geroezemoes)

Luister, dames en heren, we gaan eerst stemmen over zijn opmerking. Hij wil een gesplitste stemming over de Universiteit Gent, Klinische Psychologie. Dat is een gesplitste stemming! Anders hebt ge een algemene stemming en dan legt meneer Joris het meteen af. Ik wil u aantonen dat ge een kans hebt om te winnen, als ge meteen een stemming vraagt over artikel 7. We stemmen dus over de Universiteit Gent. Degene die vindt dat de meerderheid gelijk heeft, stemt ja. Degene die vindt dat meneer Joris gelijk heeft, stemt neen.

Hallo, is iedereen nu mee? Degene die vindt dat de deputatie gelijk heeft, stemt ja. Maar mevrouw Van der haeghen, ik heb het zo gezegd hoor, in het begin, maar dan begint iedereen mij toe te roepen. Ik volg iedereen, hè? Ik ben een meeloper, hè? Maar dat is de juiste sfeer. We stemmen over de Universiteit Gent. Degene die vindt dat het voorstel goed is zoals het is uitgedrukt door de gedeputeerde Couckuyt, stemt ja. Degene die vindt dat meneer Joris gelijk heeft, stemt neen. Het is moeilijk. En het moet bescheiden blijven. De stemming is geopend.

Ik mag het voorbeeld niet geven, maar: stem Groen!

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Sluiting.
48 'ja', 13 'neen'. Geen onthoudingen.

En nu stemmen we het punt in zijn geheel. Punt 27 ligt ter stemming. Toch wel, toch wel. Meneer Vergult, als ge ooit voorzitter kunt worden, dan zit gij hier. Nu zit ik hier. De stemming over punt 27 moet nog komen, hè? Allez, vooruit. De stemming is geopend.

We stemmen over alles buiten de Universiteit.
Het gaat zeer traag, hoor.

[stemming]

Ik durf niet te vragen of iedereen gestemd heeft. Er zijn nog veel te veel gaten. Maar de computer is traag.
Nu stemmen we over die andere punten buiten de universiteit, want over dat laatste is al gestemd.

Dat kan niet, hè? Die computer is in lethargie.

Heeft iedereen gestemd?

Heeft iedereen gestemd? Sluiting.
60 'ja'.
Het punt is goedgekeurd.

PUNT 28. PERSONEN MET EEN HANDICAP (OPENBARE ZITTING)

Toekenning van een subsidie van 20.370 euro aan onderscheiden dagcentra met een specifieke erkenning voor personen met een niet-aangeboren hersenletsel.

De heer voorzitter

Punt 28. Personen met een handicap.
Toekenning van een subsidie van 20.370 euro aan onderscheiden dagcentra met een specifieke erkenning voor personen met een niet-aangeboren hersenletsel, meneer Waterschoot.

Vraagt iemand het woord? Neen?

We gaan stemmen.
De stemming over punt 28 is geopend.

[stemming]

Nu gaat hij weer snel.

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.
58 'ja'.
Unanimiteit.

PUNT 29. PERSONEN MET EEN HANDICAP (OPENBARE ZITTING)

Toekenning van een subsidie aan onderscheiden centra voor de infofunctie.

De heer voorzitter

Punt 29. Personen met een handicap.
Toekenning van een subsidie aan onderscheiden centra voor de infofunctie.

DEBATTEN

We stemmen over punt 29.

[stemming]

Mevrouw Van Hoorick, gij behoort tot de provincieraad en ge loopt hier zoveel rond als ge maar wilt.

We wachten nu op uw stemming.

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.

58 'ja'.

Unanimiteit.

PUNT 30. PERSONEN MET EEN HANDICAP (OPENBARE ZITTING)

Toekenning van een subsidie aan onderscheiden centra voor initiatieven ter bevordering van intersectorale samenwerking.

De heer voorzitter

Punt 30. Personen met een handicap.

Toekenning van een subsidie aan onderscheiden centra voor initiatieven ter bevordering van intersectorale samenwerking.

Niemand vraagt het woord?

De stemming over punt 30 is geopend.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.

60 'ja'.

Meneer Couckuyt, er is een grote unanimiteit over die punten, hè?

PUNT 31. PERSONEN MET EEN HANDICAP (OPENBARE ZITTING)

Toekenning van een subsidie aan de vzw Gehandicaptenwerking Krekenland te Assenede voor initiatieven voor de vrije tijd voor mensen met een beperking aan GWK.

De heer voorzitter

31. Personen met een handicap.

Toekenning van een subsidie aan de vzw Gehandicaptenwerking Krekenland te Assenede voor initiatieven voor de vrije tijd voor mensen met een beperking aan GWK.

De stemming over punt 31 is geopend.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.

62 'ja'.

Unanimiteit.

PUNT 32. GEZONDHEIDSBEVORDERING (OPENBARE ZITTING)

Goedkeuring van het nieuwe subsidiereglement voor het ondersteunen van preventieve acties inzake HIV naar bijzondere doelgroepen; onmiddellijke inwerkingtreding met overgangsmaatregel.

De heer voorzitter

Punt 32. Gezondheidsbevordering.

Goedkeuring van het nieuwe subsidiereglement voor het ondersteunen van preventieve acties inzake HIV naar bijzondere doelgroepen; onmiddellijke inwerkingtreding met overgangsmaatregel.

Meneer Joris, ik verwachtte u.

De heer Joris

Meneer de gouverneur, geachte voorzitter, geachte collega's, we gaan ons op dit punt onthouden. De discussie over dit onderwerp hebben we al gehad. Over één ding zijn we tevreden. Een aantal keer hebben we vastgesteld dat de huidige manier van werken niet voldoet. Dat was bij de bespreking van het punt dat specifiek ging over hiv-preventie bij Subsaharaanse immigranten en bij de bespreking aan het begin. Er bestond toen een kamerbrede consensus over dat standpunt. Politici volharden helaas al te dikwijls in iets waarvan ge ziet dat het niet of nauwelijks werkt. We zijn blij dat men dat bij dit punt niet doet. Toch handhaven wij ons stemgedrag. We stemmen niet tegen. We willen ons onthouden. Misschien zien we volgend jaar dat uw project werkt. Misschien zien we dan aan de statistieken dat we de goede aanpak gevonden hebben. In dat geval zullen we die aanpak zonder problemen goedkeuren, maar nu blijven we de twijfels hebben die we de vorige keer ook hadden. Er zijn groepen mensen die klaarblijkelijk zeer moeilijk of helemaal niet vatbaar zijn voor onze vormen van preventie. Er zijn ook extreme gevallen bij wie preventie volgens mij niet zal werken. Ik wil dat niet uitbreiden tot alle Subsaharaanse immigranten of zo, maar er zijn deelgroepen waar dat zeker voor geldt. Bij die mensen moet ge aan dwang grenzende maatregelen – of kortweg dwangmaatregelen – nemen in de sfeer van quarantainemaatregelen. Het moet dan echt om extreme gevallen gaan, maar die stok achter de deur is volgens mij onmisbaar. In heel het preventiebeleid voor HIV, ook ten opzichte van niet-doelgroepen, van gewone heteroseksuele blanken, zit in mijn ogen een te groot element van vrijblijvendheid. Er is een aantal mensen dat eigenlijk van slechte wil is. Op die mensen moogt ge een zekere mate van gedoseerde dwang uitoefenen, om te beletten dat zij andere mensen besmetten met een ongeneeslijke ziekte. We zullen ons nu dus onthouden, maar een volgende keer zullen we het met cijfers in de hand eerlijk opnieuw bekijken. Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel.

Mevrouw Lafkioui en dan meneer Couckuyt.
Mevrouw.

Mevrouw Lafkioui

Dank u, voorzitter. Ik herhaal toch nog graag de opmerkingen die ik in de commissie gemaakt heb, omdat de gedeputeerde daar niet bij kon zijn. Uiteraard wil ik ook wel eens iets positiefs

DEBATTEN

vermelden. Ik ben zeer blij dat de gedeputeerde na twee legislaturen opmerkingen over het reglement of de subsidie serieus neemt en er effectief iets mee doet. Ook al is het in het laatste jaar van de legislatuur, ik ben toch blij dat er nog actief gewerkt wordt aan een bepaalde reglementering. Ik ben ook heel blij om te zien dat de opmerkingen effectief inhoudelijk zijn verwerkt, doordat het preventiebeleid niet meer toegespitst is op een bepaalde doelgroep. De gedeputeerde heeft de opmerking over de stigmatisering van die doelgroep meegenomen. Het is nu duidelijk dat het vooral gaat om een preventiebeleid met een totale, integrale aanpak. Ik heb ook gezien en gelezen dat in dat beleid onder andere de preventie met betrekking tot lawaaihinder is opgenomen. Dat is iets wat we zeker toejuichen. Natuurlijk blijft het belang van aidspreventie primair. Ik denk dat we zeker niet mogen uit het oog verliezen dat we nog altijd niet voor 100% op de goede weg zijn als het over aidspreventie gaat. Er is nog een tweede aspect dat ik toejuich. Vroeger was er in dit project louter en alleen sprake van samenwerking met het Tropisch Instituut voor Geneeskunde. Nu wordt er ook voor geopteerd om samen te werken met andere deskundigen in Oost-Vlaanderen, onder andere met Sensoa. Dat kan ik ook zeker toejuichen. Het laatste punt gaat vooral over regionale spreiding. Het is belangrijk dat de preventie niet alleen in de centrumsteden plaatsvindt, maar over gans Oost-Vlaanderen. Daar zit echter wel een knelpunt, want het subsidiebedrag is hetzelfde gebleven (12.400 euro) en op dit moment kan ieder project ingeschreven worden. Het gaat tot een maximum van 2000 euro per project. Volgens mij is het moeilijk om voor dat bedrag degelijk preventiewerk en vormingswerk te doen. Ik denk dus dat we in de toekomst misschien zullen moeten bekijken of we dit bedrag eventueel kunnen verhogen. Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel.

We zitten in een rare wereld, meneer Couckuyt. Meneer Lampaert houdt een diatribe over Groen Ursel en we krijgen een eloge vanuit de oppositie op uw beleid. Zo mag het ook wel eens zijn.

Meneer Couckuyt, u heeft het woord.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Dank u, meneer de voorzitter. Ja, de twee tussenkomsten die er vandaag geweest zijn, geven aan dat het gaat om een punt dat al meerdere malen uitvoerig besproken is, ook in commissies. Er werd toch een aantal hiaten vastgesteld in de ondersteuning die plaatsvond en in de resultaten die werden geboekt. Het was voor ons dan ook zoeken naar een andere methodiek om toch ons doel te bereiken. Dat doel was vooral dat het preventieverhaal een effectiever resultaat zou kunnen opleveren en dat de gewoonteondersteuning op dit gebied zou wegvallen. Het komt erop aan dat de middelen die wij in de verschillende sectoren geven impulsmiddelen moeten zijn om de werking mogelijk te maken. Met bedragen zoals ze hier in het reglement zijn voorzien, zal men geen nieuwe werkingen kunnen opzetten, maar zal men wel heel specifiek werkingen kunnen versterken. We zullen ook specifiek kunnen controleren of de middelen gebruikt zijn voor de werking waarvoor men ze heeft voorzien. Die controle zal veel directer kunnen zijn en veel minder gebaseerd op de algemene verslagen die hiervoor aangeleverd worden. Wat het bedrag zelf betreft: dat is inderdaad een heroriëntering van eenzelfde bedrag als dat in de begroting voorzien was. We zullen dit moeten evalueren, want een van de kritische opmerkingen die hier over dit punt gemaakt is, is ook in de deputatie aan bod gekomen. Dit is inderdaad het laatste jaar van de legislatuur. De legislatuur eindigt bijna. Wij moeten dit reglement nog in allerijl bekendmaken. We gaan wellicht terechtkomen bij de gekende spelers, vooral in deze eerste fase. Op een bepaald moment zullen we moeten bijsturen. Daarna zullen we moeten evalueren, maar er was geen enkele reden om de middelen die nu voorzien waren

te heroriënteren naar een nieuw reglement. Vandaar dat op het einde van de legislatuur dit voorstel gedaan wordt.

De heer voorzitter

We gaan stemmen over punt 32.
De stemming is elektronisch en openbaar. Ze is geopend.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.
48 'ja', 9 onthoudingen.
Het punt is goedgekeurd.

PUNT 33. WELZIJN – WONEN (OPENBARE ZITTING)

Statutenwijzigingen VMSW en regionale sociale huisvestingsmaatschappijen - bevestiging van mandaten:

- Aanduiding van een effectieve en een plaatsvervangende vertegenwoordiger in de algemene vergadering van aandeelhouders van in vak I en II genoemde huisvestingsmaatschappijen en kredietvennootschappen;
- Aanduiding van een vertegenwoordiger in de raad van bestuur van de in vak III genoemde regionale huisvestingsmaatschappij.

De heer voorzitter

Het laatste punt van de beleidsdomeinen.
Punt 33. Wonen.
Statutenwijzigingen VMSW en regionale sociale huisvestingsmaatschappijen - bevestiging van mandaten:

-- Aanduiding van een effectieve en een plaatsvervangende vertegenwoordiger in de algemene vergadering van aandeelhouders van de in vak I en II genoemde huisvestingsmaatschappijen en kredietvennootschappen.

Ik zou u willen vragen om mij te ontslaan van het voorlezen van de hele bundel. Anders zitten we hier tot 18.00 uur. Ik wil dat wel, maar als jullie mij van de genoemde plicht ontslaan, zou ik meteen een globale stemming willen houden over de algemene vergadering, de effectieven en de plaatsvervaarders. Is dat goed? Mag ik dat doen?

Dan houden we bij dezen de stemming over de algemene vergadering en de effectieve en plaatsvervaarders. De stemming is geheim, elektronisch en openbaar. Eh... ze is elektronisch en geheim. Ze is geopend.

[stemming]

Ik ben natuurlijk voor de openbaarheid, hè?

Heeft iedereen gestemd? Heeft iedereen gestemd? Sluiting.
46 'ja', 11 onthoudingen.

Dat is één.

DEBATTEN

-- Dan stemmen we nu voor de raden van bestuur in vak III. Daarvoor wordt ook een pak mensen aangeduid.

Een geheime stemming, elektronisch. Ze is geopend.
Degenen die in de zaal zijn, moeten stemmen.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.
47 'ja', 11 onthoudingen.
Dezelfde uitslag.

De beleidsdomeinen zijn afgehandeld. We komen tot de vragen.

PUNT 34. VRAAG VAN MARC JORIS (OPENBARE ZITTING)

De gevolgen van de brandweershervorming voor onze provincie.

De heer voorzitter

Een vraag van Marc Joris inzake de gevolgen van de brandweershervorming voor onze provincie.

Meneer Joris.

De heer Joris

Geachte voorzitter, geachte heer gouverneur, geachte collega's. De brandweer krijgt dit jaar bijna 22 miljoen euro aan federale steun. Dat is echter maar een fractie van de ongeveer 200 miljoen euro die de totale brandweershervorming zal kosten. Het verontrustende is dat dat geld nog gevonden moet worden. En in een tijd waarin miljarden naar Wallonië en Griekenland verdwijnen, een tijd waarin we te maken hebben met een economische crisis, zal het alleen maar moeilijker worden om het te vinden. Het zal uit zogenaamde alternatieve middelen moeten komen. Men noemt in dat verband bijvoorbeeld de verzekeringen of de gewesten. En zoals wij de verzekeringen en de gewesten kennen, gaan die met gulle hand over de brug komen. Zo zijn ze, nietwaar? Het wetsontwerp zou volgens de planning nog voor het reces in de Kamer goedgekeurd moeten worden. Dat moeten we nog zien gebeuren, want daar komt de staatshervorming bij, die ook voor het reces erdoor gejaagd moet worden. Het wetsontwerp voorziet dat de brandweertzones rechtspersoonlijkheid zullen krijgen, als vzw of als intercommunale. De raad van die zones zal alle beslissingen nemen die nu nog tot de bevoegdheid van de burgemeesters behoren. Dat leidt op sommige plaatsen tot enige wrevel, want sommige burgemeesters zijn zeer gehecht aan hun brandweerkorps. Soms is dat zelfs wederzijds. Er is soms een soort personele unie tussen die beide. De genoemde zones zullen ook een preventiebeleid moeten voeren. Ze zullen zelfs moeten vastleggen welke uitrusting de brandweertluiders minstens moeten hebben. Uiterlijk in 2013 zou de opleiding hervormd moeten worden. Dat is heel vlug, hè? Er komt dan een inspectie voor de brandweer en het hele statuut wordt herzien.

Ik heb daar een reeks vragen bij, die niet zozeer politiek, maar technisch en informatief van aard zijn.

1. Heeft de provincie een voorkeur voor de intercommunale of de vzw als rechtspersoonlijkheid voor de nieuwe zones? Zo ja, welke voorkeur heeft ze en waarom? Men zegt dat het afhankelijk van het geval een intercommunale of een vzw zal worden, maar het is mij niet duidelijk waar dat

vanaf hangt. 2. Zullen de provincies moeten bijdragen aan het bijeenbrengen van de alternatieve middelen voor de hervorming? Zoals het er nu naar uitziet hoeft dat niet, maar men is toch een beetje te optimistisch als men denkt dat de verzekeringen en de gewesten zomaar met al het gevraagde geld over de brug gaan komen. Dat is nooit zo. Ge krijgt van die instanties nooit 100% van hetgeen ge vraagt. 3. Welk percentage van die geraamde 200 miljoen euro zal ten goede komen aan onze provincie? Is daarvoor een soort verdeelsleutel voorzien? Ik kan mij voorstellen dat een hele reeks kosten van die hervorming centrale kosten zullen zijn. Dat zal zijn weerslag hebben op al de provincies. Die kosten zullen niet verdeelbaar of toewijsbaar zijn, maar als men bijvoorbeeld ergens brandweerscholen gaat oprichten, dan kunt ge het getouwtrek zien aankomen. Hoeveel brandweerscholen komen er in elke provincie? Hoe gaat dat verdeeld worden? Bij die scholen horen werkplaatsen. Wie zal het laken naar zijn kant kunnen trekken? Eén vraag is dus of daarvoor een verdeelsleutel is voorzien. 4. Een volgende vraag die daar nauw mee samenhangt, is: wie verdedigt in het dossier van de brandweershervorming de belangen van Oost-Vlaanderen en dus indirect ook de veiligheid in deze provincie? Wie ziet erop toe dat onze provincie haar rechtmatige deel krijgt van de fondsen en daarmee samenhangend van de kazernes en van het aantal brandweerposten en zo? In theorie zou die vraag niet aan de orde moeten zijn. Alles zou volkomen op basis van objectieve criteria verdeeld moeten worden, maar we kennen allemaal het politieke spel, het gaat dikwijls om degene die het beste lobbyt en het beste trekt of om de provincie die de meeste ministers in de federale of de Vlaamse regering heeft. Die haalt toch dikwijls een stuk of drie brandweerposten of een kazerne meer uit de brand, als u mij de woordspeling toelaat. 5. Voorziet men in onze provincie een vermindering of een toename van het aantal brandweerposten en/of het aantal brandweermannen? Zo ja, kunnen we daar al een schatting van maken? In dat verband heb ik nog een vraag waar ik te laat aan dacht en waarbij ik het dus niemand kwalijk zal nemen als er nu geen antwoord op komt. Zal de verhouding tussen beroepsbrandweerlieden en vrijwilligers veranderen? Zo ja, in welke zin. 6. Zal de aangekondigde hervorming van de brandweer een weerslag hebben op de rol van de provincie en/of de gouverneurs op dit gebied? Wat zullen in het bijzonder de gevolgen zijn voor de provinciale rampenplannen? Volgens mij zullen die provinciale rampenplannen namelijk onder de bevoegdheid van de gouverneur blijven vallen, hoe men de brandweer ook hervormt. Dan zal heel dat systeem misschien moeten worden herzien. Dank u.

De heer voorzitter

Ja, meneer de gouverneur, u heeft het woord.

De heer gouverneur Denys

Ja, dank u wel, voorzitter. Collega's uit de deputatie, geachte provincieraadsleden. Meneer de fractievoorzitter, u hebt veel vragen gesteld, maar ik heb geprobeerd ze te groeperen en ze in drie grote vragen samen te vatten. De eerste vraag is: wie doet wat in het kader van de beslissingen die genomen zijn, in het kader van de nieuwe regeringsvorming? De tweede vraag is: wat is in de voorbijgegangene vijf jaar gebeurd? En de derde vraag is: wat kunnen we verwachten? Ik heb uw vragen dus een beetje gegroepeerd binnen die clusters van drie grote vragen. In de eerste plaats moet ik u zeggen dat er institutioneel gezien eigenlijk niets verandert. De beslissingen die de regering tijdens haar formatie heeft genomen, voorzien dat er twee bestuurlijke niveaus blijven: het lokale en het federale niveau. De bestuurlijke hervorming zit vooral in het feit dat de korpsen worden vervangen door brandweertzones. Oost-Vlaanderen telt 43 korpsen. Dat worden dan 6 brandweertzones. Uw vraag over intercommunales begrijp ik niet goed. Er is mij op dit moment één intercommunale bekend, in Luik. Voor de rest is er geen sprake van intercommunales. De brandweertzones zullen net zo gevormd worden als de politiezones, met een college van de burgemeesters binnen die zones en met een brandweerraad, zoals de politie ook een politieraad heeft. Als de brandweershervorming

DEBATTEN

daadwerkelijk wordt ingevoerd, zal dus hetzelfde model van toepassing zijn als bij de politie. Daarmee heb ik uw eerste grote vraag beantwoord. Ik heb aangegeven wie wat doet, rekening houdend met de gesprekken die daaromtrent geweest zijn bij de regeringsvorming. De tweede vraag is: wat is er gebeurd in de voorbijgegangene vijf jaar? U weet dat de wet gestemd is in 2007. Eigenlijk had men verwacht dat ze in 2011 zou worden uitgevoerd. De toenmalige minister van Binnenlandse Zaken, mevrouw Turtelboom, de bevoegde minister, heeft wel een budgetverhoging gekregen. Want laat ons eerlijk zijn: de uitvoering vergt meer middelen. Daar hebt u zelf ook op gewezen. U noemde een bedrag van 22 miljoen euro. Ik denk dat de minister jaarlijks ongeveer 25 à 26 miljoen euro gekregen heeft. Dat geld wordt in hoofdzaak gebruikt voor de brandweerschool die door die extra middelen een echte kwalitatieve inspuiting krijgt. Een deel van het bedrag – 2.7 miljoen euro – is gebruikt voor de opstart van de operationele prezones waar de minister toe besloten heeft. Dat zijn de zes zones die ik al genoemd heb. Zij worden gevraagd om zich op de hervorming voor te bereiden. En zij vormen dus elk een zogenaamde OPZ – een operationele prezone. Deze OPZ's zijn sedert twee à drie jaar in werking. Het aanwijzen van die OPZ's is een goede keuze gebleken. De korpsen waren namelijk wel gewoon om een beetje samen te werken, maar echt bestuurlijk met elkaar samenwerken dat zat er eerlijk gezegd nog niet in. Er waren in het begin ook wel wat menselijke wrijvingen en ook bestuurlijke wrijvingen, maar binnen die zes zones groeien de korpsen gaandeweg naar elkaar toe. Dat zie ik, dat stel ik vast en ik hoor het ook uit de verhalen die er zijn. De samenwerking wordt stelselmatig verbeterd en groeit uit tot iets positiefs. Dat heeft er onder meer heel concreet toe geleid dat men in de zone Zuidoost, dus de zone van Aalst, beslist heeft om de brandweerkazerne van Erpe-Mere in te richten als een zonaal brandweershuis, een knooppunt voor de ganse zone. Het heeft ook geleid tot een sterk verbeterde invoering van het principe, de snelste adequate hulpverlening. Dit principe houdt in dat het korps dat het snelst kan optreden, ook moet optreden. Dat wordt in minuten aangegeven, maar dat ga ik u niet uitleggen. Vroeger had je nogal wat discussie over een korps dat een bepaald gebied beschermt, maar niet altijd langs de snelste weg en op de snelste manier hulp kon bieden. Dat gaf toen nogal eens moeilijkheden. Het leidde tot dubbel uitrukken. Dat was duur. Het was ook niet mooi dat twee korpsen op dezelfde plaats kwamen om een brand te blussen. Wel, volgens mijn inlichtingen komt dat dubbele uitrukken bijna niet meer voor. In ieder geval ken ik van het laatste jaar bijna geen dubbel uitrukken meer. Een derde voorbeeld van de samenwerking is wat meneer de ereburgemeester in Wetteren is overkomen, met de LPG-tank die ontploft is. Zonder dat ik één vraag heb moeten stellen, hebben de zeven korpsen van die zone beslist om elkaar te helpen toen men de wacht moest houden bij de vlam totdat die uitgedoofd zou zijn. Ik moet u zeggen, vroeger was dat niet denkbaar. Vroeger moesten we ze soms bij de hand nemen om hen zover te brengen dat ze meehielpen. Er is ook intens gewerkt aan de risicoanalyse. Die zal een heleboel antwoorden geven op vragen als: moeten er meer kazernes komen, moet er meer gebeuren met de verhouding vrijwilligers/beroepsbrandweerlieden? Daar wordt op dit ogenblik aan gewerkt. De risicoanalyse wordt nu niet meer gemaakt op basis van een korps, maar laat ons eerlijk zijn: vroeger bestond zo'n risicoanalyse niet echt. Men investeerde in kazernes, maar dat was niet echt wetenschappelijk onderbouwd. Nu gebeurt het binnen de zone. Dat zal in mijn ogen betekenen dat er efficiënter gewerkt gaat worden. De resultaten en de specifieke antwoorden op uw vragen kan ik vandaag niet geven, maar volgens mij gaat het de goede kant op, de kant van de meest efficiënte manier van investeren in aantallen mensen, kazernes en materiaal. Ik moet zeggen dat ik grote bewondering heb voor de inspanningen die 43 van de 65 gemeenten in het verleden hebben geleverd, maar die inspanningen waren niet altijd wetenschappelijk onderbouwd. Wat dat betreft denk ik dat we met de zonevorming op de goede weg zijn. Tenslotte kom ik bij mijn derde grote antwoord. Wat valt er nu te verwachten? Dat is ook een vraag die u stelt en die u specificeert in een aantal deelvragen. De vorming van die prezones is uiteraard goed, maar het is voorbereidend werk. Het moet kunnen resulteren in effectieve, juridische en bestuurlijke, geïnstitutionaliseerde zones. In de ontmoeting met het college van gouverneurs heeft mevrouw Milquet gezegd dat ze beslist heeft om van start te gaan op 1 januari 2014. Ik vind dat persoonlijk een beetje spijtig, omdat ik het niet zelf meer zal meemaken. Het gaat om een zaak die mij na aan het hart lag, maar goed, dat is persoonlijk. We

gaan ervoor zorgen dat mijn opvolger met betrekking tot dit onderwerp een mooi dossier erft, dat getuigt van een goede zin voor continuïteit. Ik hoop dat de genoemde datum gehaald wordt, maar dat hangt natuurlijk wel af van de financiering. Ik heb u gezegd dat er 25 miljoen extra gegeven is, maar om alles goed te kunnen doen draaien, zullen we inderdaad zo'n 200 miljoen euro nodig hebben. Wat dat betreft denk ik dat het bedrag dat u noemde juist is. Dat bedrag is vandaag niet verworven. Binnen de schoot van de regering is er nog geen afspraak over gemaakt. Het zal van uitermate groot belang zijn om te zien of men de nodige middelen voor dit doel zal vrijmaken. Dat zal dan moeten gebeuren als men op het federale vlak de begroting voor 2013 voorbereidt. Volgens mij gebeurt dat in oktober. Ik pleit ervoor om die middelen absoluut vrij te maken. Als de zaak nog langer wordt uitgesteld, als de deadline van 1 januari 2014 niet gehaald wordt, denk ik in alle eerlijkheid dat uitstel afstel wordt. Men zal dan zo ontmoedigd raken dat dit het negatieve resultaat zal zijn, maar als de datum wel gehaald kan worden, ben ik eigenlijk wel positief. Dan denk ik dat van alle hervormingen die ik heb meegemaakt, bij de politie en bij het onderwijs en zo, deze hervorming misschien het best voorbereid zal zijn in de praktijk. Ik hoop dus dat we die datum kunnen halen. Aan de ene kant is er dan al sprake van uitstel ten opzichte van de vroegere verwachtingen, maar aan de andere kant moet ik u zeggen dat de tijd die we hebben gebruikt, niet verloren is gegaan. Het uitstel dat er geweest is, zal leiden tot een goed voorbereide, minder geforceerde, minder gedwongen aanpak van de zonevorming. Als we op 1 januari 2014 die conclusie kunnen trekken, zal ik een gelukkig persoon zijn. Ik ben ervan overtuigd dat we daarmee dan een belangrijke stap zetten in de noodzakelijke hervorming van de civiele veiligheid en van de brandweer.

De heer voorzitter

Dank u wel, meneer de gouverneur.

Meneer Vercamer.

De heer gedeputeerde Vercamer

Dank u wel, meneer de voorzitter. Ik denk dat de gouverneur bij dit onderwerp terecht tussengekomen is, want wij hebben als provincie geen bevoegdheden op dit gebied. Het is wel zo dat een aantal provincies spontaan een aantal opdrachten op zich genomen heeft. Dat zijn vooral de Waalse provincies. Daar circuleren denkpluizen. De rechtstreekse aanleiding voor wat vandaag op stapel staat, is de Wet op de hervorming van de brandweer. Die wet heeft Patrick De Waal nog geïnitieerd, in 2007, maar die heeft nu al een vertraging van vijf jaar opgelopen. Ze is voorwerp geweest van een belangrijke politieke discussie op het einde van de laatste formatiebesprekingen. Daarbij was de vraag aan de orde of men dit onderwerp al dan niet zou overhevelen naar de gewesten. De vrees bestond echter dat er dan weer vertraging zou ontstaan in de uitvoering van een wet die al dateert van 2007. Daarom heeft men het gemakshalve maar een federale kwestie laten blijven. Uiteindelijk heeft men de hervorming wel wat versneld, tot 34 zones, maar men heeft het heikele punt Brussel uitgesloten. Daar is vandaag in de hervorming niets over te lezen of te zien. Het gaat over 34 zones, waarvan 6 in Oost-Vlaanderen. 44 korpsen komen in 6 zones, maar die korpsen blijven wel bestaan. Het zal een kwestie van organisatie zijn. Zoals de gouverneur heeft gezegd, heeft de hervorming drie belangrijke doelstellingen. De eerste is dat het principe de snelste adequate hulp wordt toegepast. Tot nu toe gebeurt dat min of meer op basis van vrijwilligheid, maar het zal nu op een structurele manier moeten worden georganiseerd. De tweede doelstelling is: een gelijkwaardige bijdrage. Daar is nog niet op ingegaan. Vandaag zijn de verschillen in de bijdragen per inwoner enorm groot. Ik woon in Destelbergen. Wij zijn aangesloten bij en doen een beroep op de diensten van Gent. Dat is meer de duurdere dienstverlening. De grote steden zitten op bijna 110 euro per inwoner en de kleinere korpsen op 40 euro per inwoner. Die verschillen wil men wat uitvlakken door met die zones te werken. Dat is dan min of meer een

DEBATTEN

compensatie voor het feit dat de snelle en adequate hulp overal gelijk zou moeten zijn. De derde doelstelling is de schaalvergroting. Dat is een kostelijke affaire bij de brandweer. Er zijn 5000 beroepsbrandweerlieden en 12.000 vrijwilligers. In Vlaanderen kennen we vooral vrijwilligers, in tegenstelling tot Wallonië. Daar heeft men een grotere professionalisering. Wij hebben daar geen operationele opdracht voor. Als we zo een opdracht zouden krijgen, zou er op zijn minst moeten onderhandeld worden en genegotieerd. Men zou dan kunnen denken aan een provinciale veiligheidsopleiding, die mogelijk zelfs in het reguliere onderwijs wordt opgenomen. Maar dan zit ik in de winkel van collega Hertog. Het gaat hier om een zaak die we globaal moeten bekijken.

Ik denk dat dat het voornaamste is dat we vanuit de provincie over dit onderwerp kunnen zeggen. De conclusie is: als bestuur hebben we vandaag geen opdrachten. We zijn wel lid van de brandweerschool. Daarin proberen we een paar dingen te doen. Dat we niet echt ten volle geëngageerd zijn, is een keus die men reeds vijftien jaar geleden gemaakt heeft.

De heer voorzitter

Dank u wel. Dat voldoet?

PUNT 35. VRAAG VAN MARCJORIS (OPENBARE ZITTING)

Onze relaties met China en de Filippijnen.

De heer voorzitter

Dan gaan we naar de tweede vraag van meneer Joris, over onze relaties met China en de Filippijnen.

Meneer Joris, u heeft het woord.

De heer Joris

Geachte voorzitter, geachte heer gouverneur, geachte collega's. Een Mexicaanse president in de 19^e eeuw zei ooit: "Arm Mexico, zo ver van God en zo dicht bij de Verenigde Staten". Wel, ge zou hier kunnen zeggen: die arme Filippijnen, zo dicht bij het machtige China. Dat land heeft inderdaad de pech dat het verkeerd ligt. Het is het enige katholieke landje in Azië, het is straatarm en het zeegebied grenst aan het Chinese. De Filippijnen zullen het geweten hebben, want China eist enkele kleine Filippijnse eilandjes op die heel rijke visgronden hebben in de territoriale wateren daaromheen en waar misschien voorraden olie en gas onder zitten. Dat laatste weet men niet zeker, maar geologen vermoeden dat het mogelijk is. Enige maanden geleden hebben de Filippijnen Chinese vissersboten onderschept die daar illegaal de kustwateren kwamen leegstropen. De Chinezen plunderden daar onder andere de koraalriffen – de Groenen zouden nu uit het oogpunt van milieubelang hun oren moeten spitsen en mij moeten steunen – en visten er op haaien, voor de haaienvinnen natuurlijk. Enkele van die vissers en koraaldieven werden volkomen terecht gearresteerd. Vervolgens stuurden de Chinezen hun oorlogsvloot naar het gebied. De Filippijnen stuurden ook hun schepen, maar ik moet u zeggen dat het evenwicht een klein beetje zoek was. Een klein, straatarm landje met een heel kleine, stokoude vloot kan natuurlijk niet opbluffen tegen het machtige China met zijn moderne marine. Dat is David tegen Goliath en in dit geval had David niet eens een slinger. Het omstreden zeegebied wordt overigens niet alleen betwist tussen communistisch China en de Filippijnen. Er zijn nog meer landen die het opeisen: Maleisië, Vietnam, Brunei (een klein sultanaatje op het eiland Borneo) en Taiwan. Maar die andere landen hebben het conflict over die eilandjes altijd langs diplomatieke weg proberen te regelen. Dat moet tot hun eer gezegd

worden. De Chinezen zijn de eersten die de betwisting laten escaleren door met groot militair vertoon aan te komen zetten. Dat geeft een diplomatiek conflict plotseling een heel andere lading.

Aan de ene kant hebben wij banden met China. Ik ben er al zo dikwijls over tussengekomen, hè? Onze gedeputeerde voor Externe Betrekkingen is kind aan huis in Hebei, maar aan de andere kant hebben we veel eerbaarder en nobeler banden met de Filippijnen. Dat is niet alleen omdat de Filippijnen en de Vlamingen een gemeenschappelijke katholieke achtergrond hebben, want dat effect ebt met de secularisering natuurlijk weg. Het is ook omdat we in dat land een ontwikkelingsproject steunen. Nu heb ik al dikwijls gezeurd, gemopperd en kritiek geleverd vanwege de inefficiëntie van sommige ontwikkelingsprojecten, maar het ontwikkelingsproject dat gedeputeerde Couckuyt destijds heeft voorgesteld: ge moet een harteloze wreedaard zijn om daartegen te zijn. Dat was nu eens ontwikkelingshulp zoals het moet zijn: dichtbij de bevolking en kleinschalig. Het ging niet om prestigeprojecten en om een grote infrastructuur. Ik denk dat bij dit project met minimale middelen een maximaal resultaat kan worden geboekt. En iedereen zal getroffen zijn geweest door de enorme armoede die ge op de Filippijnen ziet. Welnu, dat arme land, dat het al zo moeilijk heeft, wordt nu door het machtige, rijke, geïndustrialiseerde China beroofd van de weinige hulpbronnen die het heeft: de visgronden waar het voor zijn bevolking vis vandaan haalt. Volgens mij zijn wij in dat conflict geen neutrale buitenstaanders. Wij moeten moedig tegen de Filippijnen durven zeggen: wij steunen u en de Oost-Vlaamse marine komt naar u toe. Dat laatste helpt natuurlijk niet. Het maakt geen indruk, maar we zouden op zijn minst tegen de Chinezen kunnen zeggen: jongens, we hebben hier altijd goede zaken gedaan, maar de Filippino's zijn onze vrienden. Het zijn arme sukkelaars en ge blijft met uw fikken van hen af of het is gedaan met de samenwerking. Wij pikken dit niet! En ge weet hoe totalitaire systemen werken. Het is natuurlijk niet het bestuur van Hebei dat oorlogsschepen voert. Dat weet ik ook, maar in zo een systeem zal het provinciale bestuur onmiddellijk naar boven toe zeggen: hé, wat moeten we daarmee doen? Het komt onmiddellijk op het nationale niveau. Ze nemen daar helemaal geen gedecentraliseerde beslissingen. En wij kunnen niet toelaten dat een arm land waar wij ontwikkelingshulp aan geven, beroofd wordt door een van onze rijke, machtige handelspartners.

Ik kom aan mijn concrete vragen toe. De Chinezen hebben al genoeg gemoord en geplunderd. Die mensen moeten niet proberen dat nu op de Filippijnen over te doen. Zal de deputatie haar contacten met China gebruiken om te protesteren tegen de chantage waarvan de Filippijnen nu het slachtoffer zijn? Zal de deputatie de Chinese autoriteit erop wijzen dat wij ontwikkelingsprojecten in de Filippijnen steunen en dat wij het een grof schandaal vinden dat een grote mogendheid haar militaire macht gebruikt om een arm, klein land te beroven van zijn schaarse inkomstenbronnen? Zal de deputatie erop wijzen dat een voortzetting van die kanonneerbootdiplomatie zal leiden tot de verbreking van onze contacten met China? Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel, meneer Joris.

Vraag het aan mijn collega aan de rechterkant: ik zei ook iets over een kanonneerboot, de kanonneerboot op de Yangtze. The Sand Pebbles. Hebt u die film gezien? Die film van Steve McQueen?

Meneer De Buck, u bent een belaagd man vandaag. We luisteren naar uw antwoord.

De heer gedeputeerde De Buck

Ja, meneer de voorzitter. Het zal wel niemand in deze raad verwonderen dat ik herhaal wat ik hier al talrijke malen gezegd heb, dat de provincie wat zijn initiatieven in China betreft, optreedt binnen het officiële kader zoals dat door Buitenlandse Zaken is uitgetekend. Wij hebben geen indicatie dat er een Belgisch standpunt is ten aanzien van de diverse aanspraken met

DEBATTEN

betrekking tot de Zuid-Chinese Zee. We zien ook geen tegenspraak tussen het ondersteunen van het ontwikkelingsproject binnen de Filippijnen aan de ene kant en het stimuleren van de expansie van onze Oost-Vlaamse bedrijven in een zeer belangrijk groeieland aan de andere kant. U kent onze houding tegenover de BRIC-landen. Tegenover elk van die BRIC-landen nemen we dezelfde houding in. We scharen ons binnen het Belgische standpunt in dezen. Ik heb gezegd, meneer de voorzitter.

De heer voorzitter

Dank u wel.

Ik stel voor, meneer Joris, dat u voor de afwisseling één keer wacht en dat nu eerst meneer Van Gucht zijn vraag mag stellen.

PUNT 37. VRAAG VAN STEFAAN VAN GUCHT (OPENBARE ZITTING)

Het project 'Oude Briel': de rechtszekerheid verbonden aan een perscommuniqué.

De heer voorzitter

37 dus. Vraag van Stefaan Van Gucht over het project Oude Briel: de rechtszekerheid verbonden aan een persconferentie.

Meneer Van Gucht, u heeft het woord en nadien is de beurt natuurlijk weer aan meneer Joris. U heeft het woord, meneer Van Gucht.

De heer Van Gucht

Dank u, voorzitter. Collega's, in 2008 heeft de stad Dendermonde een ruimtelijk uitvoeringsplan gemaakt voor de zonevreemde woningen op het grondgebied van die stad. Een kleine 200 woningen werden toen uit dat plan weggelaten. Dat betrof met name woningen in de Oeverstraat, de Nieuwe Briel, de Fabrieksstraat en de Reihagenstraat. Men zei toen tegen ons dat de provincie samen met Waterwegen en Zeekanaal met het project bezig was, om dat gebied opnieuw dynamiek te geven, om daar iets te exploiteren. Blijkbaar sluimerde dat al enkele jaren. Begin vorig jaar bracht de werkgroep de eerste nieuwsbrief uit. Naar aanleiding daarvan begon de ongerustheid ter plaatse pas goed. Mensen die nog bouwvergunningen gekregen hadden en bezig waren met renovaties en ook mensen die dachten hun woning te kunnen verkopen en op een serviceflat te gaan wonen, kregen ineens te horen dat hun woning zo goed als waardeloos geworden was. Men zou namelijk metertijd gaan onteigenen of verwerven. Bijbouwen zou al helemaal niet meer mogelijk zijn. Er werd één hoorzitting gehouden en er verschenen nog weer nieuwsbrieven, maar zowel op die hoorzitting als in de nieuwsbrieven werden weinig of geen vragen beantwoord. Integendeel, er werden alleen maar meer vragen opgeroepen. Het gevolg was dat ter plaatse direct een sterk actiecomité werd opgericht. De lokale steun aan de ontwikkeling van dat gebied was nihil. Sterker nog: de weerstand was heel groot. Twee maanden geleden verscheen er ineens een perscommuniqué van de kant van de POM. Dat communiqué roept bij mij een beetje de gedachte op van: als we ze in een groep niet kunnen verslaan, gaan we ze opdelen. Want wat is de teneur van dit perscommuniqué? Het gebied wordt opgedeeld in twee delen. Het kleinste deel – dat betreft de oude Jacky-site en de woningen op de Nieuwe Briel – zal nog in aanmerking komen voor eerste- en tweedelijns watergebonden bedrijven. Het gedeelte dat ten westen van de Fabrieksstraat ligt, zal waarschijnlijk niet aangesneden worden. Men vertelt ook niet wat men daarmee van plan is. Komt er een oplossing voor de woningen die daar staan? Komt er een RUP voor zonevreemde woningen waardoor die woningen gelegaliseerd worden? Er worden

dus nog meer vragen opgeworpen dan er al waren. Ik heb het in de gemeenteraad van Dendermonde heel simpel zo gezegd: de rechtszekerheid van die mensen hangt nu af van het perscommuniqué. Een perscommuniqué waar men in **Baasvelde** nu om licht, want daar zeggen ze: men wil gewoon gans het geval over 14 oktober heen tillen. Na 14 oktober zullen we dan wel weer zien, maar nu is het enkel en alleen de bedoeling om ons te sussen. Ik heb enkele concrete vragen hierover gesteld. Aansluitend is er ook nog de Alvat-site op het grondgebied van Buggenhout. Ik heb gehoord dat er in Buggenhout weer gesprekken worden gevoerd tussen de provincie en de gemeente, om eventueel toch aan te sluiten. Is daar iets van aan? Is er niets van aan? Op die vraag zou ik graag antwoord krijgen.

De heer voorzitter

Meneer De Buck.

De heer gedeputeerde De Buck

Dank u, meneer de voorzitter. De collega stelt drie zeer concrete vragen. Ik zal daarop antwoorden. Op de persconferentie van 12 maart, collega, werd een verfijning van de plannen voorgesteld, geen wijziging. Deze verfijning kadert binnen een algemene overeenkomst, een kaderovereenkomst van drie partners: de provincie, de provinciale ontwikkelingsmaatschappij en Waterwegen en Zeekanaal. Daarbij wordt inderdaad gestreefd naar een zo groot mogelijke transformatie naar watergebonden bedrijvigheid. De oorspronkelijke kaderovereenkomst werd door de provincieraad goedgekeurd op 18 mei 2011. Een verfijning is dus gevolgd op 12 maart. Wat is de bedoeling? Dat is de tweede vraag. De woningen in het eerste deelgebied zullen binnen een termijn van tien jaar verworven worden. Hiervoor wordt momenteel een aanwervingsbeleid opgesteld. Dat is één. Dat is duidelijk. Laten we zeggen, collega, dat het om een beperkt gebied gaat. Voor de woningen in het tweede deelgebied – de overgrote meerderheid van de woningen – verandert er niets. Er is ook geen plan om ze te verwerven. Het gaat daar naar een status quo. Die woningen liggen daar zonevreed en zij behouden de basisrechten voor zonevreedde woningen. Wat de derde vraag betreft: wij hebben vanuit de provincie meerdere malen contact gehad met de gemeente Buggenhout over de Allvat-site, die inderdaad grenst aan de Oude Briel. De gemeente houdt vast aan haar standpunten in verband met die Allvat-site en wil niet aan het project meewerken. In dat opzicht is er zoiets als de gemeentelijke autonomie. Daarom, meneer de voorzitter, hebben we besloten het project te beperken tot de Oude Briel, in die zin dat we twee deelgebieden hebben. Van het ene deelgebied zeggen we: goed, we houden het zoals het is. De woningen daar houden hun status van zonevreedde woningen binnen het industriegebied, inclusief de in de codex vastgestelde rechten die daaraan verbonden zijn. Voor het tweede, meer beperkte deel wordt op termijn een onteigeningsplan opgesteld. Ik denk dat het daar over een dertigtal woningen gaat. Men zal bekijken hoe men daarover in overleg kan treden. Binnen tien jaar zal men ervoor zorgen dat dit deelgebied volledig geschikt zal worden voor watergebonden activiteiten. Dat gebeurt dan wel met behoud van de rechten van eventuele andere bedrijven die daar al gevestigd zijn. Tot zover, meneer de voorzitter. Dank u wel.

De heer voorzitter

Dank u wel.

Dan gaan we door. Na overleg tussen meneer Joris en meneer Fiers, zal meneer Fiers nu zijn vraag stellen. Meneer Joris zal dan vandaag eindigen.

PUNT 38. VRAAG VAN JAN FIERS (OPENBARE ZITTING)

De besparingen bij De Lijn

DEBATTEN

De heer voorzitter

Meneer Fiers over De Lijn.

De heer Fiers

Dank u wel, voorzitter en dank u wel, collega Joris. Dat is zeer hoffelijk van u. Er is zeer recent nogal wat te doen geweest over de besparingen bij De Lijn. Die besparingen zijn inmiddels effectief geworden. Overal in de provincie is een maatschappelijk protest gerezen tegen het reduceren van de dienstverlening en tegen het afschaffen van lijnen. Op het moment dat de omschakeling werd gemaakt, werd hier en daar toch nog wat nieuws vernomen, in de zin dat op het allerlaatste ogenblik sommige lijnen, bijvoorbeeld in Gent, toch nog gehandhaafd bleven. Dat gebeurde via een merkwaardige constructie. Men had namelijk een sponsor gevonden. Dat is de aanleiding voor mijn vraag. Wij hebben enige tijd geleden op de commissie al een toelichting gekregen op de besparingsplannen van De Lijn, maar blijkbaar is er sprake van latere ontwikkelingen. Mijn vraag betreft de rol die het provinciebestuur daarin speelt, kan spelen, wil spelen en gespeeld heeft. Daarbij gaat het me dus zeker om de laatste ontwikkeling. Die ontwikkeling laat zien dat men bereid is de dienstverlening toch weer op te trekken als men nieuwe inkomsten kan bemachtigen. Wat mij vooral interesseert is de vraag in welke mate wij als provinciebestuur van die ontwikkeling op de hoogte zijn. Voor zover ik heb kunnen nagaan, is het nog altijd niet erg duidelijk hoe de overeenkomsten met die sponsor er precies uitzien, waar ze eindigen en hoe lang ze duren. Ook is niet duidelijk hoe breed dat engagement is of er nog een marge aan zit en of er andere sponsors aangesproken zijn. We gaan ervan uit dat het niet de fout van De Lijn is dat zij moet bezuinigen. Het gaat om een keus die men op Vlaams niveau gemaakt heeft. Wij kunnen die keus sterk betreuren, maar dan is het misschien wel interessant dat er andere manieren van financiering worden aangewend om de dienstverlening op peil te houden. Als er wat dat betreft nog iets uit de mouw zou komen, zouden we dat natuurlijk heel graag weten. De vraag is: weet u er iets over?

De heer voorzitter

Meneer Hertog.

De heer gedeputeerde Hertog

Dank u wel....

De heer voorzitter

Ah, meneer Beke.

De heer Beke

Ja, voorzitter, ik wil daar graag bij aansluiten en een suggestie meegeven of een vraag stellen. Ik weet dat er vooral ook nogal wat klachten zijn uit de gemeenten. Dat bleek deze voormiddag ook uit een vergadering van RESOC, waar ook nog andere collega's aanwezig waren. Die gemeenten worden stuk voor stuk geconfronteerd met dezelfde problematiek die hier door de collega is aangehaald. Tijdens de genoemde vergadering bleek dat de gemeenten gevraagd werden om eventueel naar mogelijke alternatieven te zoeken. Voordat dat huiswerk gemaakt

werd, had De Lijn echter al beslist hoe het zou gebeuren. Dat leidt tot groot ongenoegen bij de gemeentebesturen. Ik denk dat dit niet kan. Ik denk ook dat het een algemene klacht is dat de communicatie vanuit De Lijn bijzonder slecht is. Misschien is het goed dat wij met de gemeenten overleggen. Dat zou een voorstel voor de deputatie kunnen zijn. Misschien moet er eens een overleg komen met de gemeentebesturen, georganiseerd door de deputatie, met als doel een gemeenschappelijke houding aan te nemen en een gemeenschappelijke aanpak van de problematiek na te streven. Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel.

Meneer Hertog.

De heer gedeputeerde Hertog

Dank u, voorzitter. Om te beginnen heb ik natuurlijk het volste begrip voor de reizigers van De Lijn die verontwaardigd zijn, omdat de busbediening in hun straat, hun wijk of hun streek verminderd wordt. Zo heb ik ook begrip voor lokale besturen, mandatarissen of provincieraadsleden die deze signalen oppikken en opkomen voor het behoud van het bestaande aanbod. Aan de andere kant heb ik ook begrip voor De Lijn. De maatschappij wordt geconfronteerd met een verplichting vanuit de Vlaamse overheid om 60 miljoen euro per jaar te besparen op haar exploitatiekosten. Daardoor is ze onder meer genoodzaakt om het aanbod op sommige lijnen terug te schroeven. Om het te zeggen met de woorden van de directeur van De Lijn Oost-Vlaanderen in onze commissievergadering: "60 miljoen euro bespaar je niet door wat minder potloden te kopen en het licht op tijd uit te doen. Dat doet je door lijnen te schrappen en door te bezuinigen op personeelskosten en bussen". Tijdens die vergadering van de derde commissie op 7 maart kon u onder meer vernemen dat De Lijn heeft geprobeerd deze oefening op een objectieve manier te doen. De maatschappij heeft daarbij duidelijke en mijns inziens ook verdedigbare prioriteiten gesteld. In de eerste plaats wilde men het woon-werkverkeer en het woon-schoolverkeer zo weinig mogelijk raken. Daarbij gaat het immers om de grootste groep reizigers en die reizigers zijn voor hun essentiële vervoersbehoeften echt afhankelijk van het aanbod van De Lijn. In de tweede plaats heeft men gekeken naar lijnen waarvoor de reizigers een degelijk alternatief hebben, zodat ze zo weinig mogelijk in de kou blijven staan. In de derde plaats heeft men vooral geschraapt in het vroege en het late aanbod en in het zondagse aanbod. Op die momenten is de bezetting van de bussen nu eenmaal het laagst en zijn de kosten van de chauffeurs meestal het hoogst. Volgens sommigen in de genoemde commissie heeft De Lijn vooral mathematische criteria gehanteerd en geen maatschappelijke criteria. Ik stem daar niet volledig mee in. Ik vind de aandacht voor het woon-werkverkeer en het woon-schoolverkeer wel degelijk ook een maatschappelijk criterium, maar ik vind ook dat men met die kritiek voorbijgaat aan het feit dat het niet zozeer aan de uitvoeringsagent is om de maatschappelijke criteria voorop te zetten. Dat is de taak van de opdrachtgevende overheid, namelijk Vlaanderen. Die doet dat bijvoorbeeld via haar prijssetting of via haar basismobiliteit.

Wat is nu het globale resultaat voor onze provincie? Als je het aantal kilometers vergelijkt met het aantal getroffen reizigers, kom je ongeveer op een factor 10. Ge kunt het niet op een kilometer meer of minder berekenen, maar als De Lijn ongeveer 4% van zijn aanbod heeft geschraapt, raakt zij daarmee ongeveer 0,4% van de reizigers. Dat is 0,4% te veel, dat weet ik ook, maar zoals gezegd: De Lijn kreeg nu eenmaal de opdracht om die besparingen door te voeren. Er is hier gezegd dat de communicatie heel wat te wensen overlaat. Ik heb echter gemerkt dat De Lijn onmiddellijk bereid was om ons een toelichting te geven. En ik weet dat zij dat ook heeft gedaan via verschillende RESOC's en via heel wat gemeentebesturen. Eerlijk gezegd, denk ik dus dat die communicatie zo slecht nog niet was. Ik denk wel dat de gevolgen van wat De Lijn voorstelde voor een aantal aanwezigen pas later duidelijk werden, maar dat ligt volgens mij niet zozeer aan de communicatie van de kant van De Lijn. Was de provincie betrokken bij heel deze besparingsoefening? Nee, om de eenvoudige reden dat het provinciebestuur geen zitting heeft in de bestuursorganen van De Lijn. Er is ook geen

DEBATTEN

permanente overlegstructuur waarin De Lijn samen met andere belangengroepen beslissingen over haar vervoersaanbod voorbereidt of uitvoert. Ik denk dat de maatschappij die oefening liever eerst intern maakt dan dat zij op voorhand al naar buiten treedt. Als ze dat laatste wel deed, zou het nooit tot een ingreep komen, vrees ik. Ik moet daar wel onmiddellijk aan toevoegen dat dit niet wil zeggen dat De Lijn haar beleid voert vanuit een ivoren toren. Ik vind dat het tegendeel het geval is. Tijdens de huidige legislatuur is de Oost-Vlaamse directie van De Lijn bij herhaling zelf komen aankloppen bij de provincie om haar beleidsplannen toe te lichten. Er is ook sprake geweest van samenwerking, onder meer bij het plan van de missing links. Verder heeft de directie zich altijd bereid getoond om een toelichting te geven naar aanleiding van vragen uit de provincie of uit de commissie. Dat hebben we tijdens de commissiezitting van 7 maart zelf kunnen vaststellen. Zou het wenselijk zijn om als provincie meer betrokken te zijn bij zo een dossier en bij het beleid van De Lijn in het algemeen? Ik ben daar eerlijk gezegd redelijk terughoudend in. Daar heb ik in de eerste plaats een principiële reden voor. De Vlaamse overheid heeft de organisatie van het geregeld vervoer echt toegewezen aan De Lijn en niet aan de provincie. Met andere woorden: wij hebben geen wettelijke bevoegdheden op dat vlak. We hebben ook niet de middelen, het personeel of de knowhow om echt op zo een netwerkniveau of zo een exploitatieniveau te kunnen optreden. Praktisch zouden we eigenlijk niet meer kunnen doen dan de vragen en bezorgdheden die bij de lokale besturen en reizigersgroeperingen leven over te nemen en door te geven aan De Lijn. Daarbij laat zich dan toch wel de vraag stellen naar de meerwaarde van zo een rol. Het is trouwens voor een provincie ook heel moeilijk om zich uit te spreken over het positieve of het negatieve van een bepaalde ingreep. Een gemeente kan dat wel doen, als het gaat om haar grondgebied en wanneer daar één lijn wegvalt, maar als wij ons uitspreken over één lijn die wegvalt, moeten we dat eigenlijk doen voor heel de provincie. En ik vrees dat we dan ook in het laatste straatje terechtkomen. Daarmee bedoel ik dat men van ons verwacht dat wij de besparing die De Lijn doorvoert, goedmaken. In feite zou het dan een vestzakbroekzakoperatie worden. De Vlaamse overheid bespaart en de provincie vult de gaten bij. Dat kan volgens mij niet de bedoeling zijn van de manier waarop het openbaar vervoer in Vlaanderen geregeld is. Wil dat zeggen dat wij ons als provinciebestuur niet moeten inlaten met het aanbod van De Lijn in onze provincie? Helemaal niet. Ik verwijs nog maar eens naar de missing links. Daarbij is ook een aantal maatregelen voorgesteld. En ik denk dat we in de toekomst de weg moeten blijven volgen die we als raad en als deputatie de laatste jaren zijn gegaan. We moeten dus regelmatig contact blijven houden met De Lijn om op de hoogte te zijn van elkaars plannen en ook van elkaars bezorgdheden, maar in dat contact zitten alle partijen dan wel met hun eigen opdrachten en bevoegdheden. Een tweede spoor is volgens mij dat van de echte concrete realisaties. Daarbij blijf ik van oordeel dat de organisatie van het geregeld vervoer de exclusieve verantwoordelijkheid hoort te blijven van De Lijn. Als provincie kunnen we beter initiatieven nemen op het vlak van het bijzonder geregeld vervoer of het evenementenvervoer. Ik verwijs bijvoorbeeld naar onze initiatieven met betrekking tot de nachtbussen in de oudejaarsnacht en naar onze inspanningen om wielervriendelijke bus naar de Ronde van Vlaanderen te krijgen. Ik verwijs ook naar het reglement dat de raad in januari heeft goedgekeurd en waarbij we op een gestructureerde manier het evenementenvervoer in onze provincie willen stimuleren. Misschien moet ik nog even terugkomen op de opmerkingen die meneer Fiers maakte over de aanpassingen die onder meer al gebeurd zijn in het Gentse late-avondaanbod (of eigenlijk nachtaanbod). Die aanpassingen wekten de indruk dat de mensen die het hardst roepen het meest gedaan krijgen. Nu bevinden de luidste roepers zich doorgaans niet alleen in Gent. Het punt is echter dat met de Gentse ingreep de meeste mensen werden geraakt. Hetzelfde geldt trouwens voor de ingreep in traject 41, in het noorden van het Waasland. Dat waren eigenlijk de twee ingrepen waar de meeste reizigers door werden getroffen. Daar is dus ook het meeste protest tegen gekomen. Voor Gent is een semi-oplossing gevonden. Ik noem het een semi-oplossing, omdat het eigenlijk niet meer om nachtvervoer gaat dat nu ingericht zal worden, maar eerder om een verlenging van de avondritten. Dat gebeurt samen met een commerciële partner. Naar ik heb vernomen, zou er ook een oplossing in de maak zijn voor traject 41. Zo zullen de twee trajecten die het meest getroffen zijn in onze provincie toch nog een redelijke oplossing krijgen.

De heer voorzitter

Voldoet dat, meneer Fiers? Een kleine repliek.

De heer Fiers

Ja, ik heb nog een vraagje of eigenlijk een suggestie. Persoonlijk vind ik dat we met de nachtbusen (of late-avondbusen) en met traject 41 heel dicht in de buurt komen van wat wij als provincie sponsoren aan evenementenvervoer. Nachtbusen op één bepaalde dag en nachtbusen in de loop van het jaar, dat convergeert stilletjes aan. Als men daar dan nieuwe vormen van financiering voor aanspreekt, lijkt het mij niet slecht dat we als provincie vragen om te mogen horen hoe dat precies gaat. Het lijkt mij ook niet slecht dat we proberen te achterhalen of er nog nieuwe initiatieven in de pijplijn zitten. Er zijn immers ook veel andere momenten. Als ik goed ben ingelicht, heeft men nu een semi-systeem gehanteerd, alleen voor het weekend. Dat betekent dat ge door de week niet meer met het openbaar vervoer terug kunt komen van een voorstelling in de opera, in de door ons gesponsorde culturele instellingen. Gaat het dan ineens om evenementenvervoer? Eigenlijk kan men het wel beargumenteren als men het zo wil regelen. Het lijkt me dus toch niet slecht dat daarover met De Lijn wordt overlegd en dat bekeken wordt of er nog iets in de pijplijn zit of dat wij eventueel op dat vlak iets zouden kunnen doen.

De heer voorzitter

Meneer Hertog.

De heer gedeputeerde Hertog

Ik wil toch nog even opmerken dat de zaken waar wij in tussenkomen niet alleen via De Lijn worden geregeld, maar ook via privévervoer. Daarbij gaat het echter over specifieke evenementen. Alle andere vervoersopdrachten van De Lijn zijn permanente opdrachten. Ik zou die twee toch uit elkaar willen houden. Wij zijn met onze evenementen ook uitgegaan van minstens vijfduizend bezoekers. Dat is toch wel wat meer dan wat men bij een operavoorstelling kan verwachten, hoe waardevol ik zo een voorstelling ook vind.

De heer voorzitter

Dank u wel.

PUNT 36. VRAAG VAN MARC JORIS (OPENBARE ZITTING)

Een reactie van de deputatie op de toenemende instabiliteit in China.

De heer voorzitter

We komen terug bij de heer Joris, die het zeer kort zal houden. Hij heeft gezien dat de aandacht in de zaal lichtjes daalt. Het gaat ook over een land dat hier meer ter sprake komt dan de havens. Toch luisteren we naar de vraag van de heer Marc Joris om een reactie van de deputatie op de toenemende instabiliteit in China.

De heer Joris

DEBATTEN

Vandaag gaat het dus niet over de mensenrechten, de democratie of de arbeidsvoorwaarden, maar over zaken die rechtstreeks naar het liberale hart moeten gaan: geld, winst en economische vooruitzichten. Dat is een andere invalshoek, hè? Daar heb ik het meestal niet over. Ik begin met een klein citaatje uit een artikel in The Wall Street Journal van 17 april van dit jaar: "Is de opkomst van China onvermijdelijk? Al minstens twintig jaar vertellen de volgelingen van China ons dat. Zij baseren zich op de theorie dat het systeem in dat land in wezen stabiel is, dat de leiders in wezen hervormingsgezind zijn en dat de bevolking in wezen apolitek is. Dankzij de Bo Xilai-affaire weten we dat dat niet noodzakelijk waar is". Minstens twee van de drie hypothesen die in dit citaat worden genoemd, zijn hier al ettelijke keren herhaald. Ja, er moet nog veel veranderen in China, maar het gaat de goede weg op. De hervormingen gaan geleidelijk voort en China is het land van de economische toekomstmogelijkheden. We hebben dat hier al heel, heel dikwijls gehoord, als reactie op mijn interventies en ook daarvoor. Voor degenen die de actualiteit niet gevolgd hebben, vat ik het even kort samen. Bo Xilai is een topman op stedelijk niveau. Dat betekent dat hij de plak zwaait over ongeveer 10 miljoen mensen. Hij staat op het punt om door te stoten naar de top van de nationale politiek. Denk maar aan de burgemeester van Antwerpen of Gent die plotseling een belangrijke ministersportefeuille zou krijgen, maar dan op Chinese schaal. En dan wordt hij plotseling uit al zijn functies ontheven, want zijn echtgenote, een gehaaide, schatrijke, gevreesde advocate, wordt beschuldigd van moord op een Britse zakenman. Het gaat nog niet om een gedeputeerde, ge moet niet panikereren, maar het betreft wel een westerse zakenman. Dat is zeldzaam in China. Chinese zakenlui worden dikwijls vermoord door die vrouwen, maar dat ze westerlingen vermoorden, is echt uitzonderlijk. Dat doen ze meestal niet, waarschijnlijk met het oog op de investeringen. Nu kunt ge zeggen: dat is één schandaal met één machtige politicus; dat is op zich niet genoeg om over instabiliteit in China te spreken. Net zo min als het schandaal met Dominique Strauss-Kahn niet veel zegt over de politieke en economische situatie in Frankrijk. Het zegt misschien iets over de manier waarop de socialisten daar hun leiders selecteren, maar dat is iets anders. Frankrijk is ondanks dat schandaal een politiek stabiel land, waar geen revolutie te verwachten is. Maar de reacties in China op de zaak rond Bo Xilai waren wel degelijk alarmerend. Iedere historicus zal u zeggen dat het hier gaat om alarmerende signalen van instabiliteit. Een van die signalen is dat de affaire onmiddellijk tot op het hoogste niveau van het politiebureau, tot op nationaal niveau dus, een bittere fractiestrijd veroorzaakt tussen de aanhangers van Bo Xilai en de anderen. Een tweede symptoom is dat men een grote campagne voert om de Chinese strijdkrachten op het hart te drukken wat voor een smeerlap Bo Xilai is (dat is hij inderdaad) en om hen te bezweren dat ze trouw moeten blijven aan de partijtop en de officiële regering. Dat laatste betekent dat ze daar helemaal niet gerust op zijn. Anders moet ge niet zo een grote campagne voeren om het leger te bewerken. De aftredende premier van China waarschuwde zelfs voor een nieuwe culturele revolutie. En wie China kent, weet wat voor een nachtmerrie de culturele revolutie is geweest. De waarschuwing van de premier is van hetzelfde niveau als die van een Israëliische premier die zegt: "... dit wordt een nieuwe holocaust, een nieuwe Shoah". Dat is de nachtmerrie van het moderne China. Als men dit allemaal zegt, gaat het over meer dan over één plaatselijke politicus die in een moordschandaal betrokken is. In hetzelfde artikel van The Wall Street Journal lees ik (ik citeer in mijn eigen vertaling): "Intussen is de Chinese economie aan het vertragen, terwijl de inkomensongelijkheid toeneemt - historisch gezien een explosieve combinatie. Buitenlanders in China melden dat het dikwijls nutteloos is te proberen er nog zaken te doen, als het al niet gewoon gevaarlijk is. Welgestelde Chinezen verlaten het land in toenemende aantallen. Dat is de facto een stemverklaring, waarmee ze hun gebrek aan vertrouwen uitdrukken in een economie waarvan de vooruitzichten ooit als grenzeloos werden beschouwd." Einde citaat. Enig gegoogel in buitenlandse kranten en televisie-uitzendingen wijst bijvoorbeeld uit dat in Amerika honderden Chinese miljonnairs aankomen die ook nog eens een topfunctie hebben in het politieke bestuursapparaat in de communistische partij. Deze mensen stappen eruit en kopen in Amerika een groot stuk land, omdat ze bang zijn dat zelfs zij zich niet zullen kunnen handhaven, terwijl ze toch helemaal aan de top zitten. Ze zijn bang voor een revolutie. Een van hen, die door de programmamakers was opgezocht, zei met een ontwapenende naïviteit: "Hoe is het mogelijk. De gewone Chinezen geven ons de schuld van hun ellende". Het was een

schatrijke multimiljonair die dat zei. Zo een uitspraak is van hetzelfde niveau als de reactie van Marie Antoinette, toen men haar vertelde dat de Franse revolutie uitbrak, omdat er geen brood meer was in de bakkerijen. Zij zei toen: "Waarom eten ze dan geen brioche?" Zo goed snapte ze het.

De economie in China doet het helemaal niet zo goed meer. Het ligt alleen aan de traagheid van het menselijke denken en aan de gewoonte in het menselijke denken dat we het tegendeel blijven geloven. Denk maar eens terug aan de financiële crisis van 2008. Die begon met de vastgoedcrisis, de hypotheekcrisis in de Verenigde Staten. Daarbij waren naar schatting 600.000 woningen betrokken, maar de gevolgen van de ineensstorting van de hypotheekmarkt waren over heel de wereld voelbaar. Er werd een crisis veroorzaakt die tot in Europa economische ravages tot gevolg heeft gehad. Ik had het over 600.000 woningen. Momenteel staan in China bijna 65 miljoen nieuwgebouwde woningen leeg, omdat niemand ze meer kan kopen. Dat is dus honderd keer zoveel. Een Chinese professor zei: "Als die zeepbel uit elkaar spat, krijg je een crisis à la 2008 maal honderd". Het wordt dan dus nog honderd keer erger dan toen. Overigens gaat het niet alleen over woningen. Het gaat bijvoorbeeld ook over de beroemde South China Mall, die een combinatie had moeten worden van een winkelcentrum, een Disney World en een Las Vegas. Het complex is in 2005 afgebouwd, maar staat nog altijd te verkommeren. Het staat nog altijd leeg. Als dat geen aanwijzing is voor een verschrikkelijke crisis, wat dan wel?

Ik ga een stuk overslaan. Vorig jaar zijn de prijzen voor voedsel met 10% gestegen, niet over het hele jaar, maar per maand. Kleding en schoenen zijn in één jaar tijd de helft duurder geworden. Ik las in een artikel dat de prijs van varkensvlees in januari met 25% steeg. Op zich is dat in China normaal, want het was toen het Chinese Nieuwjaar. De volgende maand stabiliseert de prijs zich dan altijd. Deze keer gebeurde het tegendeel: de prijs bleef stijgen. Er kwam nog eens 16% bovenop. Als die trends zich voortzetten, zullen niet de dikke koppen van de partij in moeilijkheden raken, maar de gewone, simpele Chinese ambtenaren en werkmensen. Zij zullen hun kledij niet meer kunnen betalen, geen voedsel meer kunnen kopen, laat staan dat ze hun leningen zullen kunnen aflossen. Dan zal in China de bom barsten. Dat in Griekenland de bom gebarsten is, betekent dat de mensen op de verkeerde partij hebben gestemd, maar in China zijn geen verkiezingen. Ge kunt daar geen stoom afblazen en geen ander beleid afdwingen door te stemmen, want er zijn nooit verkiezingen. Als in China de bom barst, betekent dat revolutie, chaos en burgeroorlog, zoals dat al 5.000 jaar lang het geval is. We kunnen alleen maar hopen dat op dat moment de gedeputeerde daar niet is met zijn dure ambtenaren. Dat zou toch een ramp zijn!

Ik kom bij mijn twee concrete vragen. Tot nu toe is de deputatie in haar contacten met China altijd impliciet....

De heer voorzitter

Meneer Joris, een minuutje. Mensen, we zijn aan het einde van de raad. Nog een beetje zwijgen alsjeblieft, of ga anders naar buiten. Er is veel ruimte buiten, zelfs meer dan binnen.

Meneer Joris.

De heer Joris

Ge zijt bijna aan het einde van uw lijden.

Tot nu toe is de deputatie in haar contacten met China altijd impliciet en soms zelfs zeer expliciet uitgegaan van de premissen: China is een groeieland, het is stabiel en er dreigt geen politieke onrust. De leiders zijn hervormingsgezind. Het gaat wel wat te traag, maar toch: ze willen hervormen. Al die premissen blijken nu of helemaal onjuist of, als ge een optimist zijt, op zijn minst heel twijfelachtig te zijn geworden. Als wij een verstandig bestuur zijn, passen wij ons beleid daarbij aan. Ik zeg nog niet dat we dan de hele boel opblazen, maar in het licht van die

DEBATTEN

nieuwe realiteit sturen we ons beleid wel bij. De situatie is anders dan twintig of zelfs tien jaar geleden, maar we blijven doen alsof het nog net zo is als toen. Zal de deputatie de geïnteresseerde bedrijfsleiders objectief inlichten over de politieke, maatschappelijke en economische instabiliteit van China? Zal ze hen inlichten over de risico's die dat meebrengt voor investeringen en zelfs voor hun persoonlijke veiligheid? Dat zijn mijn vragen. Ik doe er nog één aanbeveling bij. Als Griekenland uit de euro stapt, kost ons dat een triljoen. Als we het land erin willen houden, kost dat misschien ook een triljoen of twee of drie. België heeft nu al 10 miljard euro te verliezen aan de ineenstorting van Griekenland. We gaan dus barre tijden tegemoet. Kunnen we het ons permitteren om de vele investeringen die we in China hebben moeten afschrijven, zoals dat ook gebeurd is met de investeringen in tsaristisch Rusland na de Russische revolutie? Is het misschien niet de tijd voor een georganiseerde terugtocht, waarin we de schade beperken, zodat we niet alles kwijt zijn? Dank u.

De heer voorzitter

Ja, meneer De Buck. Voor een laatste maal vandaag is het aan u.

De heer gedeputeerde De Buck

Ja, meneer de voorzitter. Ik sta telkens weer verbaasd over de manier waarop collega Joris deze raad weet te enthousiasmeren met zijn tussenkomsten over China. Als wij begeleiding en voorlichting geven aan Oost-Vlaamse bedrijven die willen exporteren naar China of die via economische partnerschappen willen nagaan wat daar de mogelijkheden zijn, spreken we zeer objectief over de valkuilen, de voordelen en de geploegenheden. De risico's lichten we toe. We hebben ook veel seminaries over deze materie georganiseerd, zelfstandig of samen met de Vlaams-Chinese Kamer van Koophandel. Ik weet dat collega Veys, die nu volgens mij in een andere provincie verblijft, daar een paar keer naartoe geweest is. Wel, wie ooit een van die seminaries heeft bijgewoond, weet dat daar duidelijke taal gesproken wordt en dat daar niet alleen de voordelen, maar ook de nadelen en de gevaren besproken worden. U hebt het ook over de economische crisis in China, maar, collega, terwijl wij binnen de Europese Unie vechten tegen de depressie en de achteruitgang en terwijl we zien dat de Zuid-Europese landen het zeer moeilijk hebben, heeft men in China op dit ogenblik een groei van tussen de 7 en 8%. Dat is natuurlijk iets waar wij alleen van kunnen dromen. Verder zijn uw inflatiecijfers toch niet helemaal correct, hoor. Naar Aziatische maatstaven is de inflatie in China, die rond de 2% bedraagt, eigenlijk heel redelijk. In Europa rekenen we ook met een inflatie van ongeveer 2%, maar dat gaat op dit ogenblik wel samen met een economische nulgroei of zelfs met een economische achteruitgang. Dat mag hier toch even gezegd worden. Wij weten, collega, dat zaken doen in het buitenland nergens zonder risico is. Dat geldt dus ook voor China. Vandaar dat wij aan begeleiding doen en aan voorlichting van de bedrijven. Maar wij weten ook dat we hier in Vlaanderen een zeer open economie hebben. We weten dat we aangewezen zijn op de export. We weten dat we naast de export naar onze buurlanden vooral ook buiten de Europese Unie actief moeten zijn. In plaats van onze inspanningen af te bouwen, moeten we die inspanningen juist opvoeren, vooral in de richting van de BRIC-landen, maar ook in de richting van de volgende dertien, zoals men die noemt. Als we het moeten doen met de interne markt of zelfs met de markt binnen de buurlanden, zijn we er in de toekomst niet zo goed aan toe. Ik zou dus willen zeggen: wij moeten inspanningen doen en wij moeten voor begeleiding en voorlichting zorgen, maar dat geldt niet alleen voor China. Dank u wel, meneer de voorzitter.

De heer voorzitter

Dank u wel.

O, meneer Joris, u was toch wel zeer uitbundig en heel langdradig, hoor. Nog enkel een kort woord.

De heer Joris

Ja, volgens mij heb ik mij toch zorgvuldig uitgedrukt. De globale Chinese inflatie is inderdaad zeer laag. Daar heeft de gedeputeerde gelijk in. Maar als ge de cijfers voor primaire levensbehoeften - voedsel, kledij en schoeisel – apart neemt, dan is die inflatie beangstigend hoog. En dat is nu juist een sociale tijdbom.

De heer voorzitter

Dank u wel.

Voor ik afsluit: Blankenberge is vernoemd. Wij hadden 25 jaar geleden een burgemeester in Blankenberge die Content heette. Zijn slogan was: "Iedereen tevreden, stem Content!".. Voor meneer Veys heb ik er ook zo één gevonden. Ik zal hem niet in de provincieraadzaal gebruiken. Misschien doe ik het straks, aan de bar.

De provincieraad komt terug samen op woensdag 20 juni, om 14.00 uur. Ik sluit de raad. Goedenavond en een goede reis.

EINDE VAN DE ZITTING